

Δρόμοι Ψυχής

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2013 # No 56

90 χρόνια
από τη γενοκτονία των
Ελλήνων
της Μικράς Ασίας

σελ. 6

ΠΟΙΗΣΗ
Λορέντζος
Μαβίλης
(1860 - 1912)

σελ. 4

Ομολογία
ενός σκεπτόμενου
Τούρκου
δημοσιογράφου

σελ. 7

UNIVERSITY PRESS
«Ό,τι είναι ο νους και η καρδιά
για τον άνθρωπο είναι και η
Ελλάδα για την οικουμένη»

σελ. 3

Μήνυμα Προέδρου

Από το φυσικό στο πνευματικό σώμα.
Χριστός εν υμών, η ελπίς της δόξης.

Ένα δύσκολο και κρίσιμο ζήτημα που αφορά όλους μας με τον πιο άμεσο και προσωπικό τρόπο είναι: «τα μυστήρια του θανάτου».

Ένα θέμα πάντα ιδιαίτερα επίκαιρο, καθώς η βία και η σύγκρουση, που τόσο έντονα σφραγίζουν τον κόσμο σήμερα μας αναγκάζουν ν' αναζητήσουμε, εντονότερα ίσως από οποιανδήποτε άλλη εποχή, το υπέρτατο νόημα της ζωής.

όσο και του θανάτου. Ο πόλεμος, η τρομοκρατία, η φτώχεια, τα ακραία φυσικά φαινόμενα και οι επιδημικές αρρώστιες μαζί με τις ευάλωτες σωματικές και ψυχικές πτυχές του καθενός μας απομακρύνουν τον θάνατο από τον χώρο του υποβελικού και τον τοποθετούν σαφώς στο πλαίσιο της καθημερινής μας εμπειρίας. Από τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων μέχρι τα τραγικά ατυχήματα και τις ασθένειες-μάστιγες, όλα διαρκώς μας υπενθυμίζουν την θνησιμότητά μας και μας αναγκάζουν ν' αναρωτηθούμε αν η θνησιμότητα αυτή σφηνίζει στη ζωή μας κάποιο υπερβολικό νόημα και αξία. Άρα το μυστήριο του θανάτου αποτελεί μείζον ζήτημα σε κάθε βιοηθική θεώρηση της ζωής. Το θέμα βέβαια είναι απέραντο. Ας στρέψουμε λοιπόν λίγο το ενδιαφέρον μας στον αποστολικό λόγο. Ο απόστολος Παύλος (Α. Κοριν. 15: 44) ονομάζει μετάβαση από «σώμα ψυχικό» στο «πνευματικό σώμα». Για να καταλάβουμε το νόημα του αποστολικού λόγου, αυτός εν συντομία μας λέει ότι η μετάβαση από την γήινη ύπαρξή μας στην αιώνια ζωή, με άλλα λόγια ο θάνατος, δεν σημαίνει την εκμηδένιση της σωματικής μας ύπαρξης, ούτε περιλαμβάνει μια εντελώς νέα δημιουργία. Για όσους πεθαίνουν εν Χριστώ, ο θάνατος ενέχει μια μεταμόρφωση, μια νέα γέννηση, σε συνέχεια με την φυσική μας ύπαρξη που διατηρεί την διακριτή προσωπική μας ταυτότητα και πληρότητα, ενώ εκπληρώνει μέσα μας και για κάθε έναν από εμάς, αυτό που ο απόστολος ονομάζει ελπίδα ζωής. Το ανθρώπινο πρόσωπο αποτελείται από δύο ουσιαστικές διαφορετικές στοιχεία: το σώμα και την ψυχή. Αυτή η οπτική δεν είναι Αιγυπτιακή. Αντανακλά τον Πλατωνικό και Ελληνιστικό δαιμόνιο που αντιλαμβάνεται το σώμα ως δεσμοφύλιο της ψυχής και τον θάνατο ως λύτρωσή της και ως δυνατότητα να επιστρέψει στον τόπο της ουράνιας καταγωγής της. Υποκρύπτεται δε και η έννοια ότι οι ψυχές προϋπάρχουν της δημιουργίας των σωμάτων τους. Η έννοια της αθανασίας της ψυχής βασίζεται στην ιδέα ότι

Αγαπητοί μας, επί τη Ανάστασις του Κυρίου μας σας ευχόμεθα ολοψύχως να χαίρεστε παντοτενά, να ζητε και να κινείσθε μέσα στο ανέσπερον Φως του Αναστάντος κι αυτό να μεταλαμπαδεύετε πάντοτε προς όλους τους συνανθρώπους μας. Με την αγάπη του Χριστού και άπειρες πασχάλλες ευχές.

Από το Δ.Σ. των φίλων του Δρομοκαϊτείου
Η Πρόεδρος
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΣΚΑΡΒΕΛΗ

μόνο το σώμα υπόκειται στον θάνατο. Η ψυχή δεν πεθαίνει. Εξαιρείται της φθοράς και του θανάτου. Κατά την άποψη αυτή, η ψυχή θεωρείται ως η βεβαίωση που προέρχεται από τον Θεό και για ένα διάστημα κατοικεί σ' ένα ανθρώπινο σώμα. Όταν το σώμα πεθαίνει, η ψυχή απελευθερώνεται ώστε να επανέλθει στον τόπο της θείας καταγωγής της. Όσοι πιστεύουν στην αθανασία της ψυχής, πιστεύουν επίσης ότι προλήφθηκε του σώματος, ενώ άλλοι θεωρούν ότι δημιουργείται ταυτόχρονα με το σώμα. Σε κάθε περίπτωση όμως η ψυχή δεν πεθαίνει. Άρα και το σώμα σταματά να ζει, η ψυχή απλώς κατοικεί με τις άλλες ψυχές στη βασιλεία του Θεού. «Η ανάσταση του σώματος» αφετέρου, σημαίνει ότι η δύναμη του θανάτου (στην Αγία Γραφή όντως ο θάνατος είναι μια δύναμη) αγγίζει και επηρεάζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης, περιλαμβανομένης και της ζωής της ψυχής. Ενώ η ψυχή μπορεί να χαρακτηρίζεται ως αιώνια και ακόμα και αθάνατη, πάντως υπόκειται στο θάνατο από τη στιγμή που αυτός καταργεί την ενότητα ψυχής και σώματος. Υπ' αυτή την έννοια, η ψυχή είναι η ζωοποιός δύναμη, η ζωοποιός αρχή που εμπνέει και συντηρεί την ανθρώπινη ύπαρξη σε όλες τις πτυχές της, σωματική, διανοητική και πνευματική. Ο θάνατος επιφέρει την διάλυση της ψυχοσωματικής ενότητας που συνιστά το ανθρώπινο

πρόσωπο, μια ενότητα που θα εδραιωθεί και πάλι μόνο με την ένδοξη έλευση του Υιού του Θεού και την παγκόσμια Ανάσταση. Αυτό το κοσμοϊστορικό γεγονός όταν «οι εν ταις μνημείοις ακούσσονται της φωνής αυτού» θα φέρει και την επανένωση ψυχής, νου και πνεύματος σε μια νέα σωματική πραγματικότητα, στο αναστημένο δηλαδή πνευματικό Σώμα. Η προσωπική ταυτότητα θα διατηρηθεί πλήρως και το δημιουργικό και απολυτρωτικό έργο του Θεού θα έχει οδηγηθεί στην ολοκλήρωσή του. «Όσοι γάρ εν τω Αδάμ πάντες απεθνήκαμεν, ούτω και εν τω Χριστώ πάντες ζωοποιήσονται... Ούτω και η Ανάστασις των νεκρών, σπείρεται εν φθορά, εγείρεται εν αφθοραία, σπείρεται σώμα ψυχικόν, εγείρεται σώμα πνευματικόν. (Α. Κορ. 15: 22, 42, 44). Καλή Ανάσταση σε όλους στην τωρινή γήινη ζωή μας και στην εν Χριστώ αιώνια ζωή μας.

Με αγάπη,
Ανδρονίκη Σκαρβέλη

Από το βιβλίο του Ιωάννη και Λυν Μπρεκ "Από την γέννηση ως το θάνατο". Ο Ιωάννης Μπρεκ μετά τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Brown και Yale, σπούδασε την Ορθόδοξη πίστη και είναι διδάκτωρ του πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης.

Την συνδρομή ή οποιαδήποτε οικονομική ενίσχυση προς το Σωματείο "ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ" μπορείτε να καταθέσετε στον παρακάτω λογαριασμό: 00260064940200183718 Eurobank

45 μαθήματα ζωής

Οι φίλοι μας, για τα γενέθλιά τους, δανείστηκαν την εμπειρία της Regina Brett, 90 ετών κύρια, δημοσιογράφου στο Οχάιο, που για να γιορτάσει τα γενέθλιά της δημοσίευσε κάποτε στη στήλη της εφημερίδας της τα 45 πράγματα που της έμαθε η ζωή. Ήταν το πιο επιτυχημένο άρθρο που έγραψε ποτέ.

1. Η ζωή δεν είναι δίκαιη, αλλά ακόμα κι έτσι είναι ωραία.
2. Όταν αμφιβάλλεις για κάτι, σιγά κάνε το μικρό επόμενο βήμα.
3. Η ζωή είναι πολύ μικρή, για να χάνεις χρόνο μισώντας οποιονδήποτε.
4. Αν αρρωστήσεις, δεν θα σε κοιτάξει η δουλειά σου. Θα σε κοιτάζουν οι φίλοι και η οικογένειά σου. Μην τους κόσεις.
5. Πλήρωνε τις πιστωτικές σου κάθε μήνα.
6. Δεν χρειάζεται να υπεραισχύεις σε κάθε διαφωνία. Συμφώνησε ότι διαφωνείς.
7. Κλάψε παρέα με κάποιον. Είναι πιο εύκολο να συνέλθεις απ' ό,τι κλαις μόνος σου.
8. Δεν πειράζει να θυμώνεις με τον Θεό. Το αντέχει.
9. Βάζε στην όκρη για τη σύνταξή σου, από τον πρώτο σου μισθό.
10. Απέναντι στη σοκολάτα κάθε αντίσταση είναι μάταιη.
11. Συμφιλιώσου με το παρελθόν σου, για να μην σου καταστρέψει το παρόν.
12. Δεν πειράζει να σε δουν τα παιδιά σου να κλαις.

13. Μην συγκρίνεις τη ζωή σου με των άλλων. Δεν έχεις ιδέα τι σημαίνει το δικό τους το ταξίδι.
14. Αν μια σχέση πρέπει να διατηρείται μυστική, τότε δεν πρέπει να τη διατηρείς εσύ.
15. Τα πάντα μπορεί να αλλάξουν μ' ένα ανοιγόκλειμα των ματιών... Αλλά μην ανησυχείς. Ο Θεός δεν τρεμοπαίζει τα βλέφάρτα του.
16. Πάρε μια βοδιά ανάσα. Ηρεμεί το μυαλό.
17. Εκφορτώσου ό,τι δεν είναι χρήσιμο, όμορφο ή ευχάριστο.
18. Ό,τι δεν σε σκατώνει, σε κάνει όντως πιο δυνατό.
19. Ποτέ δεν είναι σργά για να έχεις μια ευτυχισμένη παιδική ηλικία. Αλλά τη δεύτερη φορά εξαρτάται από σένα.
20. Όταν είναι να κυνηγήσεις αυτό που αγαπάς στη ζωή, μην πεις ποτέ όχι.
21. Άναψε τα κεριά, στρώσε τα καλά σεντόνια, φόρεσε τα ακριβά σωώρουχα. Μην τα φυλάς για ειδικές περιπτώσεις. Κάθε μέρα είναι ειδική περίπτωση.
22. Προετοιμάσου για όλα και μετά ακολουθήσε το ρεύμα.

23. Γίνε εκκεντρικός τώρα. Μην περιμένεις να πάρεις σύνταξη για να ντυθείς στα μοβ!
24. Το σημαντικότερο όργανο του σεξ είναι το μυαλό!
25. Κανείς δεν είναι υπεύθυνος για την ευτυχία σου παρά μόνο εσύ.
26. Σε κάθε αποκαλούμενη «καταστροφή» σκέψου: «Σε 5 χρόνια θα έχει σημασία;»
27. Να επιλέγεις πάντα τη ζωή.
28. Συγχώρησε σε όλους τα πάντα.
29. Τα τι πιστεύουν οι άλλοι για σένα δεν είναι δική σου δουλειά.
30. Ο χρόνος θεραπεύει σχεδόν τα πάντα. Δώσε χρόνο στο χρόνο.
31. Όσο καλή ή κακή κι αν είναι μια κατάσταση, θα αλλάξει.
32. Μην παίρνεις τον εαυτό σου τόσο στο σοβαρό. Κανείς άλλος δεν το κάνει.
33. Πίστευε στα θαύματα.
34. Ο Θεός σ' αγαπάει επειδή είσαι αυτός που είσαι, όχι για κάτι που έκανες ή δεν έκανες.
35. Μην παρακολουθείς τη ζωή. Βγες μπροστά και εκμεταλλεύσου την πλήρως τώρα.

36. Το να γεννός είναι καλύτερο από την εναλλακτική λύση: να πεθαίνεις νέος.
37. Τα παιδιά σου θα ζήσουν μόνο μια φορά τα παιδικά τους χρόνια.
38. Το μόνο που έχει σημασία τελικά είναι ό,τι αγάπησες.
39. Βγες έξω κάθε μέρα. Τα θαύματα παραμονεύουν παντού.
40. Αν βάζαμε τα προβλήματά μας δίπλα στον άλλων, θα τα παίρναμε αμέσως πίσω.
41. Η ζήλια είναι χάσιμο χρόνου. Έχεις ήδη όλα όσα χρειάζεσαι.
42. Τα καλύτερα έπονται.
43. Ό,τι διάθεση και να έχεις, σέκω, ντύσου και πήγαινε εκεί που έχεις να πας.
44. Ενέδωσε.
45. Η ζωή δεν είναι τυλιγμένη με κορδέλα, δεν παύει όμως να είναι δώρο.

Mario Andade ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ

«Μέτρησα τα χρόνια μου και συνειδητοποίησα ότι μου υπολείπεται λιγότερος χρόνος ζωής απ' ό,τι έχω ζήσει έως τώρα.

Αισθάνομαι όπως αυτό το παιδάκι που κέρδισε μια σακούλα καραμέλες: τις πρώτες τις καταβρόχθισε με λαιμαργία, αλλά όταν παρατήρησε ότι του απέμεναν λίγες, άρχισε να τις γεύεται με βαθιά απόλαυση.

καταλήξει κανείς πουθενά.

Δεν έχω πια χρόνο για να λογομαχώ με μετριότητες. Ο χρόνος μου είναι λίγος για να συζητώ για τους τίτλους, τις επικεφαλίδες.

Θέλω την ουσία, η ψυχή μου βιάζεται.

Μου μένουν λίγες καραμέλες στη σακούλα.

Θέλω να ζήσω δίπλα σε πρόσωπα που:

Δεν αποφεύγουν τις ευθύνες τους, Υπερασπίζονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Θέλω να περιτριγυρίζομαι από πρόσωπα που ξέρουν να αγγίζουν την καρδιά των ανθρώπων.

Ναι, βιάζομαι, αλλά μόνο για να ζήσω με την ένταση που μόνο η ωριμότητα μπορεί να μου χαρίσει.

Σκοπεύω να μην πάει χαμένη καμιά από τις καραμέλες που μου απομένουν.

Είμαι σίγουρος ότι ορισμένες θα είναι πιο νόστιμες απ'

Δεν έχω πια χρόνο για ατέρμονες συγκεντρώσεις όπου συζητούνται καταστατικά, νόρμες, διαδικασίες και εσωτερικοί κανονισμοί, γνωρίζοντας ότι δεν θα

αναυθύνονται για να γίνουν γρηγορότερα.
Δεν επιφέρονται για το θρίαμβό τους.
Δεν θεωρούν τον εαυτό τους εκλεκτούς.

Σκοπός μου είναι να φτάσω ως το τέλος ικανοποιημένος και σε ειρήνη με τη Συνείδησή μου».

Περί αριθμών

Αριθμός 5

Όπως είναι γνωστό ο Πυθαγόρας, ο ιδιοφυής μαθηματικός, φιλόσοφος και παιδαγωγός ήταν ο πρώτος που συνέλαβε και διατύπωσε τον συλλογισμό ότι οι αριθμοί κυβερνούν τον κόσμο, εφ' όσον μόνο μέσω αυτών ο άνθρωπος αποκτά τις γνώσεις και την κατανόηση του ανθρώπου. Εζησε πολλά χρόνια στην Αίγυπτο, στη Βαβυλώνα, ένα χρόνο στο Μουσείο των Δελφών, στην Κάτω Ιταλία στην πόλη Κρότωνα, όπου και ίδρυσε την περίφημη σχολή και όπου συνέρεαν μαθητές από όλη την Ελλάδα. Η διδασκαλία του ήταν αποκλειστικά προφορική και απόλυτα μυστική με βαρύ όρκο, γι' αυτό δεν έφησε συγγράμματα. Ακόμα και σήμερα περιβάλλει αυτή, σενάρια και θρύλους. Λέει λοιπόν ότι τα πάντα στη φύση είναι ομοιώματα των αριθμών. Τα στοιχεία των αριθμών είναι στοιχεία των όντων. Οι αριθμοί είναι η ουσία των πραγμάτων. Ολόκληρος ο ουρανός είναι αρμονία και αριθμοί. Λέει ο Πυθαγόρας και ο Πλάτων λέει «Οι ιδέες είναι αριθμοί και οι αριθμοί κυβερνούν τον κόσμο».

Περί αριθμού 5

Θα ασχοληθώ με τις έννοιες και τον συμβολισμό του αριθμού ΠΕΝΤΕ. Η πεντάδα πρώτη παρέλαβε τις αρχέτυπες μορφές, δηλαδή το δύο, τον πρώτο άρσεν και το τρία, τον πρώτο περικό και γι' αυτό καλείται γάμος, διότι αποτελείται από την ένωση και την αρμονία αρσενικής και θηλυκής συμφιλίωσης. Ήταν αφιερωμένη στην Αφροδίτη και οι Πυθαγόρειοι έλεγαν ότι η πεντάδα περιέχει τα φυσικά φαινόμενα το σύμπαντος. Ο αριθμός 5 συμβολίζει δηλαδή τα πέντε στοιχεία από τα οποία σύγκεται ο κόσμος. Τη φωτιά, τον αέρα, το νερό, τη γη και τον αϊθέρα. 5 είναι τα ισόπλευρα και ισογώνια στερεά σώματα. Το τετράεδρο, δηλαδή η πυραμίδα, το οκτάεδρο, το εικοσάεδρο, ο κύβος και το δωδεκάεδρο και ο Πλάτων υποστηρίζει ότι είναι αντίστοιχα τα μέρη του πυρός, το δε του αέρα, το άλλο του ύδατος, τα άλλα της γης και τα τελευταία του ποντίου. Το πεντάγωνο κρύβει την ασυμμετρία που επικρατεί στην συμμετρία του κόσμου, γιατί η πλευρά ενός πενταγώνου που είναι γραμμένο μέσα σε κύκλο είναι ασύμμετρη. Η συνένωση μάλιστα των κορυφών του πενταγώνου δημιουργεί πέντε ισοσκελή τρίγωνα, σε σχήμα πεντάκηνου αστεριού, των οποίων οι πλευρές καθώς τέμνονται σχηματίζουν ένα μικρό ανεστραμμένο πεντάγωνο, το πεντάγραμμο ή πεντάληφο. Ο άνθρωπος περιγράφεται από τον αριθμό 5. 5 άκρα, δύο χέρια, δύο πόδια και το κεφάλι. Κάθε άκρο έχει 5 δάκτυλα. 5 είναι επίσης οι αισθήσεις του, όραση, αφή, ακοή, όσφρηση, γεύση, όπως 5 είναι και τα αισθητήρια όργανά του: μάτια, αυτιά, μύτη, γλώσσα και δάκτυλα για την αφή. 5 είναι και

το κυριότερο σπλάχνον. Τα νεφρά, οι πνεύμονες, η σπλήν, το σπυκώ και η καρδιά. 5 είναι και τα κυριότερα μέρη που φαίνονται σκέραιο στη άραση. Η κεφαλή, τα χέρια, ο θώρακας, τα γενετήσια όργανα και τα πόδια. 5 είναι και τα είδη των ζώων που ζουν στη φωτιά, στον αέρα, στη γη, στο νερό και το αμύβια. 5 είναι και οι φάσεις της σελήνης. 5 είναι οι παράλληλοι κύκλοι (στον ουρανό). Ο Ισημερινός εις το κέντρο, οι δύο τροπικοί, θερινός και χειμερινός, που είναι ίσοι μεταξύ τους και παράλληλοι προς αυτόν και οι αρκτικός και αντορκτικός που είναι μικρότεροι σε μέγεθος. 5 είναι και οι ζώνες της γης, η κακοκμένη στον ισημερινό, η εύκρατη στους δύο τροπικούς και δύο ακατοίκτης λόγω του ψύκους των πόλων, η αρκτική και η αντορκτική. 5 είναι επίσης και τα μέρη που αποτελούνται τα φυτά. Ρίζα, κορμός, φλοιός, φύλλα και καρπός. Και οι υδάτινες πτώσεις είναι 5. Βροχή, χιόνι, όρεσις, καλάζι και πάχνη. Και οι αναδύσεις είναι 5. Ατμός, καπνός, νέφος, ομίχλη και ο ανεμώδης τυφώνας που πολλοί αναμύζουν στρόβιλο. 5 είναι το σημείο του ορίζοντα. Ο βορράς, ο νότος, η ανατολή, η δύση. Η τελευταία κατεύθυνση είναι το κέντρο, που έχει ισχυρό συμβολισμό καθώς ισορροπεί τις 4 κατευθύνσεις. Αντίστοιχα των 5 κατευθύνσεων είναι το 5 στοιχεία. Το στοιχείο της φωτιάς, του ξύλου, του μετάλλου και το στοιχείο της γης. Ακόμα και στην αρχαιότητα οι κυριότεροι σοφοί ήταν 5. Ο Χίλων, ο Θαλής, ο Σέλων, ο Δίας και ο Πιτακός. Έχει άμεση σχέση όμως και με τη μουσική, γιατί το μεγαλύτερο έργο της αρμονίας είναι να σκελετίζεται με ορθές συμφωνίες που είναι 5 και οι περισσότερες. Όλες οι συμφωνίες γεννιούνται ανάλογα με τους αριθμούς.

Στη μελωδία, 5 μονάχα διαστήματα χρησιμοποιούνται. Η δίεση, το ημιτόνιο, ο τένας, το τριτόνιο και το δίονο. Η συμμετρία και η ικανότητα του 5 δεν έφθασε το έμμετρο να προχωρήσει σε όποιον γένε, αλλά καθόρισε 5 είδη ζώων. Δηλαδή υπάρχουν θεοί και δαίμονες και ήρωες και τέταρτο το γένος των ανθρώπων και πέμπτο το γένος των θηρίων και των όλογων ζώων. Η φυσική αυτή καθαυτή έχει πέντε ιδιότητες. Το θρηπτικό, το επιθυμητικό, το θυμωτικό, το λαγικό και, τελειοποιώντας τη φύση, φτάνει στο πέμπτο, στην άκρη της τελειότητας. Επίσης η έννοια της πεντάδας επηρέασε και τη σχέση του ανθρώπου με δυνάμεις του νοητού κόσμου, όπως νέμεση, θεία πρόνοια, που συσχετίζεται με την Αφροδίτη, δικαιοσύνη (με την Αθηνά), ο αϊθέρος (η Περσέουσα) και πέμπτο και τελευταίο το πνεύμα. Αυτό που πρέπει επίσης να μνηστιάδους Ε και αξίζει να σημειωθεί ότι το Ε είναι το πέμπτο γράμμα της Ελληνικής αλφαβήτου. Πάλι το 5 μπροστά μας!

Το γράμμα Ε, όπως νομίζουν οι Δελφοί, αποτελεί τον τρόπο και τη μορφή της επικοινωνίας με τον θεό και έχει ηγεμονική τόξη στα ερωτήματα όσων χρησιμοποιούσαν τα μαντεία για να πληροφορηθούν αυτά που ήθελαν να μάθουν. Από όσα αναφέρθηκαν, νομίζω πως έγινε σαφές ότι ο αριθμός 5 είχε μεγάλη επιρροή όχι μόνο στη συγκρότηση του ανθρώπινου σώματος, αλλά και στη σχέση του με τη φύση και με το νοητό και θείο κόσμο.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας να με παρακα-λουθήσετε.

Έρον Πρωτόπαπα

Μικρά θέματα

1. Πόσο επιδρά η διαφήμιση στην ψυχολογία του καταναλωτή και πόσο τον επηρεάζει στις αγορές του;

2. Νομίζετε ότι τα διάφορα σίριαλ που

προβάλλονται στην τηλεόραση και παρουσιάζουν χαρακτήρες βίσιους και εγκληματικούς επιδρούν στο κοινό και δη στους ανήλικους, που δεν έχουν ακόμα διαμορφώσει τον χαρακτήρα τους, άσχημα και επηρεάζουν την μετέπειτα ζωή τους

δίδοντάς αρνητικό παράδειγμα;

3. Νομίζετε ότι οι καταλήψεις είναι ο σωστός τρόπος για να επιβάλλουν οι μαθητές και οι εργαζόμενες τα αιτήματά τους και να δικαιωθούν;

Έρον Πρωτόπαπα

Αναδημοσιεύεται από τα
Περιοδικά «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ»,
Φεβρουάριος 2011, τεύχος 456

ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ο Όμηρος είναι μια αναφορά που αγγίζει το ξεκίνημα του Ευρωπαϊκού πολιτισμού. Τα άφθονα νερά που κύλισε κάτω από τη γέφυρα του χρόνου, τροφοδοτήθηκε από πηγές με νάματα καθάρια και με δομικό υλικό διαχρονικές αξίες πλάσαμε έναν πολιτισμό κούκλημα στην ιστορία αυτού του κόσμου. Όμως στο πέρασμα των καιρών ξεχάσαμε την αφετηρία. Απλώσαμε τις σκηνές μας δίπλα στον ποταμό της αβαντίνας και φιλοτεκνήσαμε ένα βωμό με δίδυμη εστία την όλη και το χρήμα. Η νέα λατρεία ήταν κόβεται αντίθετη με αξίες, με ιδανικά, με θρησκεία. Αφού ζήσαμε μια επικούρευση ζωή, αποκαμμένοι από τις παροδόσεις μας, βιώνουμε σήμερα την παρκαμή. Απογοητευμένοι κρεμάσαμε

Η απουσία της Κοινωνικής Πολιτικής στην περίοδο της Κρίσης

γράφει ο Γιάννης Μετεκίδης
φοιτητής Παντείου
Πανεπιστημίου
μέλος του Δ.Σ. Φίλων του
Δρομοκαίτειου

Η μέρα που η κοινωνική πολιτική και οι κοινωνικές παροχές πρέπει να έχουν ιδιαίτερη θέση στην ευρωπαϊκή αλλά και ελληνική πολιτική ατζέντα έχει φτάσει. Η βαθιά ύφεση, η ανεργία και η φτώχεια έχουν φέρει τον κόσμο σε καταστάσεις πρωτόγνωρες για τα μέχρι τώρα δεδομένα, σε καταστάσεις κοινωνικής εξαθλίωσης, όπου όσο κι αν συζητιέται το ενδεχόμενο ανάκαμψης της ευρωπαϊκής και εθνικής οικονομίας φαίνεται ως πολύ μακρινός στόχος.

Πρέπει να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την ανάκαμψη, ξεκινώντας από τη σταθερότητα που πρέπει να εξασφαλιστεί στους μισθωτούς όσον αφορά και το μισθό αλλά και τη θέση εργασίας τους, τη στήριξη στους άνεργους και ακόμη την άμεση οικονομική ενίσχυση στις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, οι οποίες προσπαθούν με ψευτοεπιδόματα και προσβλητικές για τα χρόνια που έχουν δουλέψει συντάξεις να επιβιώσουν στη πολιτισμένη Ευρώπη του 2013, αγωνιώντας κάθε μέρα αν θα τους μειώσουν κι άλλο αυτά τα επιδόματα και τις συντάξεις που καλύπτουν τις βασικές τους ανάγκες.

UNIVERSITY PRESS

«Ό,τι είναι ο νους και η καρδιά
για τον άνθρωπο είναι και η
Ελλάδα για την οικουμένη»
Βόλφγκανγκ Γκαίτε (1749-1832)

του Γιάννη Πέρου

Αποδεδειγμένα σε κάθε περίοδο της εξέλιξης του ο δυτικοευρωπαϊκός πολιτισμός προσπάθησε να απελευθερώσει τον εαυτό του από τους Έλληνες.

Η προσπάθεια αυτή είναι διαποτισμένη με βαθύτατη δυσανεμία, διότι οτιδήποτε κι αν δημιουργούσαν, φαινομενικά πρωτότυπο και άξιο θαυμασμού, έχανε χρώμα και ζωή στη σύγκρισή του με το ελληνικό μοντέλο, συρρικνωνόταν, κατέληγε να μοιάζει με φθινό αντιγράφο, με καρικατούρα. Έτσι ξανά και ξανά μια οργή ποτισμένη με μίσος ξεσπάει εναντίον των Ελλήνων, εναντίον αυτού του μικρού και αλαζονικού έθνους, που είχε το νεύρο να ονομάσει βαρβαρικό ό,τι δεν είχε δημιουργηθεί στο έδαφος του. Κανένας από τους επανεμφανιζόμενους εκθρούς τους δεν είχε την τύχη να ανακαλύψει το κώνειο, με το οποίο θα μπορούσαμε μια για πάντα να απαλλαγούμε απ' αυτούς. Όλα τα δηλητήρια του φθάνου, της ύβρεως, του μίσους έχουν αποδειχθεί ανεπαρκή να διαταράξουν την υπέροχη ομορφιά τους.

Έτσι, οι άνθρωποι συνεχίζουν να νιώθουν ντροπή και φόβο απέναντι στους Έλληνες. Βέβαια, πού και πού, κάποιος εμφανίζεται που αναγνωρίζει αθέμιτη την αλήθεια, την αλήθεια που διδάσκει ότι οι Έλληνες είναι οι νήοι κάθε επερχόμενου πολιτισμού και σχεδόν πάντα τόσο τη δύναμη όσο και

τίποτα δεν μπορεί να περιγράψει και να εξηγήσει καλύτερα τη στάση της Ευρώπης απέναντι στην Ελλάδα από τα λόγια αυτά που αποδίδονται στους Βόλφγκανγκ Γκαίτε και Φ. Βίλχελμ Νίτσε αντίστοιχα. Ύστερα από σχεδόν δύο αιώνες και τα λόγια αυτά είναι πιο επίκαιρα από ποτέ. Αν' ό,τι φαίνεται τόσο ο Γερμανός φιλόσοφος, ποιητής, συνθέτης και φιλόλογος Νίτσε όσο και ο Γερμανός ποιητής, δραματουργός, μυθιστοριογράφος και επιστήμονας Γκαίτε ήταν αρκετά «μεγάλοι» για να κρυφτούν πίσω από το δάχτυλό τους. Δυστυχώς εν έτει 2013, η ζηλοφθονία (ένο από τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα) απέναντι στην Ελλάδα αλλά και στους Έλληνες γενικότερα, τόσο από την Γερμανία όσο και από τα υπόλοιπα «Ευρωπαϊκά», αν μπορούν να χαρακτηριστούν έτσι, κράτη έχει φθάσει στο αποκορύφωμά της. Η μικρότητα που δείχνουν κάποιοι άνθρωποι τόσο με τις πράξεις όσο και με τα λόγια τους έχει φτάσει στο μεγαλείο της. Όσο και να εθελουφλούν όμως ένας λαός που ξεχνάει την ιστορία του είναι υποχρεωμένος να την ξεναγήσει. Για να πάμε μπροστά πρέπει πρώτα να κοιτάξουμε πίσω και εμείς αν κοιτάξουμε πίσω με μία γρήγορη ματιά θα δούμε Σχολεία, Γυμναστήρια, Αριθμητική, Γεωμετρία, Ιστορία, Ρητορική, Φυσική, Βιολογία, Ανατομία, Υγιεινή, Διακοσμητική, Ποίηση, Μουσική, Τραγωδία, Κωμωδία, Αθλητισμό, Ολυμπιακούς αγώνες, Δημοκρατία... Αυτό βέβαια σε καμία των περιπτώσεων δεν σημαίνει ότι δεν κάνουμε λάθη σαν χώρα, σαν λαός. Άλλωστε όλοι γνωρίζουμε ότι μαζί με τον Λεωνίδα στις Θερμοπύλες είχαμε και

τα όργανα της οίσιακερασής πάνω στα δένδρα της σπάτης και θρηνούμε για τον ξεπεσμό μας. Υπεύθυνοι δεν είναι μονάχα εκείνα τα ύπουλα αυτασπακαλούμενα «ηπροσδευτικά» κέντρα, που σιγά-σιγά μας απέκασαν από τις αρχές μας και απεσθάρωσαν τον κοινωνικό και πολιτιστικό ιστό. Είμαστε όλοι μας που μας μάγεψε το ελκυστικό τραγούδι αυτών των Σειρήνων. Εάν θέλαμε να επιβιώσει ο άνθρωπος σαν φορέας πνευματικής παράδοσης και πολιτιστικής συνέχειας, θα πρέπει να ξεκρεμάσουμε το μουσικό μας όργανα από τα δένδρα της παρακμής. Να μετατραπούν σε σάλπιγγες που θα βροντήσουν τόσο δυνατά, ώστε να γκρεμίσουν από το βάθρο του το είδωλο της ύλης και του χρήματος. Να αγκαλιάσωμεν ξανά αξίες και ιδανικά, το μόνο δομικό στοιχείο που μπορούν να οικοδομήσουν ένα πολιτισμό. Ένα πολιτισμό που αξίζει να ζει κανείς για να τον απολαμβάνει ή να θυσιασθεί για να τον δημιουργήσει.

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΚΑΡΑΛΗΣ

Πρόεδρος Φιλοτεχνικού
Ομίλου Χίου

Και εδώ η έλλειψη κοινωνικής πολιτικής, κοινωνικής πρόνοιας και φροντίδας φαίνεται όσο τίποτα άλλο. Από τη στιγμή που χρήματα υπάρχουν και δεν απορροφούνται από τα κοινοτικά προγράμματα εξαοκλήρου, ενώ για αυτό το σκοπό εστάλησαν από τους εταίρους μας, θα μπορούσε η ΕΕ να διοχετεύσει ένα μέρος τους στην αγορά μέσω της κοινωνικής πολιτικής, να δημιουργήσει ρευστότητα και να καταπολεμήσει τη φτώχεια και την εξαθλίωση. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε πως ακόμη η Ευρώπη δεν έχει καθιερώσει κάποιο κοινό ευρωπαϊκό επίδομα για όλες τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες των ευρωπαϊκών χωρών, από τη στιγμή που η ίδια θέλει να ισχυρίζεται πως είμαστε μια Ενωμένη Ευρώπη με κοινές υποχρεώσεις, στόχους αλλά και προβλήματα.

Ούτε όμως διαφαίνεται να υπάρχει εθνική κοινωνική πολιτική, όταν σε κάθε μέσο μαζικής μεταφοράς βλέπουμε τουλάχιστον τρεις ανθρώπους να ζητάνε από χρήματα μέχρι ένα κομμάτι ψωμί και πολύτεκνες οικογένειες να μένουν στο δρόμο όταν τους παίρνουν οτιδήποτε έχουν λόγω χρεών. Μόνο περικοπές γίνονται τα τελευταία 4 χρόνια και ιδιαίτερα από το μεσαίο (αν υπάρχουν ακόμα) και χαμηλό κοινωνικό στρώματα. Εκτός των ευπαθών ομάδων που ανέφερα νωρίτερα, γνωρίζουμε ότι το μεγάλο ευρωπαϊκό και εθνικό πρόβλημα είναι η ανεργία. Τι ενέργειες γίνονται όμως για να στηριχθεί ο άνεργος και η οικογένειά του; Θέλουμε να συνεχίσει να αυξάνεται το ποσοστό αυτοκτονιών λόγω οικονομικών προβλημάτων και αδιεξόδου; Έτσι θα γίνει η 'στροφή' προς την ανάκαμψη; Το πρόβλημα έχει τρυπώσει βαθιά στην κοινωνία και σίγουρα έχει ξεκινήσει να καταστρέφει τους κοινωνικούς δεσμούς. Σίγουρα η ενεργοποίηση μηχανισμών κοινωνικής πολιτικής δε θα δώσει λύση παντοτινή, αλλά θα αφήσει τον κόσμο να ζει ελπίζοντας σε μια καλύτερη μέρα.

τα όπλα των επερκαμένων πολιτισμών είναι πολύ χαμηλής ποιότητας σε σχέση με τους πνύχους, οι οποίοι τελικά αθλούνται οδηγώντας το όρμα στην άβυσσο, την οποία αυτοί ξεπερνούν με «αχιλλείο πήδημα».

Δικλίδα ασφαλείας

Αναρωτιέμαι ποιες είναι οι δικλίδες ασφαλείας περί αποδοχής του εαυτού. Εικάζω πως είναι εκείνες οι ισορροπημένες γραμμές ανάμεσα σε αυτόν τον «ψηλό υποτιθέμενο εαυτό» και εκείνον τον «αυτό περιοριστικό» δύστροπο φίλο. Γιατί όμως οι δικλίδες αληθείας περί

εαυτού να τοποθετούνται είτε στο άκρο είτε στο μη ρεαλιστικό; Πού είναι ο αληθινός εαυτός αν όχι στα ένα ή στα άλλο άκρο; Τι πραγματικό φοβάμαστε; Τι ορίζεται ως εαυτός; Θα τοποθετηθώ ως εξής: Διαβάζοντας άρθρα και βιβλία επιστημονικά, κάνοντας την έρευνά μου γύρω από την αυτοπεποίθηση και την αποδοχή του εαυτού, ταυτίζω τον εαυτό με μία βάρκα που ταξιδεύει (ταξίδι φαντασίας) και το θέτω ως παράδειγμα προς κατανόηση των όσων θέλω να περιγράψω: Υποθέτω λοιπόν πως μέσα από τα ερωτήματα ξεπετάγεται μια φανταστική βάρκα που πηγαίνει προς άγνωστη κατεύθυνση, αυτή την βάρκα την ταυτίζω με τον εαυτό, και την αναματίζω όπως κι εμένα. Η βάρκα δεν είναι πολύ καινούρια, έχει μία δύο δεκαετίες, τα χρώματά όμως που έχει τα επέλεγα εγώ και θα λάβει και τη δική μου φροντίδα και συντήρηση. Αυτή η βάρκα είναι ο εαυτός. Ο εαυτός ο αληθινός με το θετικό του και τα αρνητικά του. Με τις δικές του

την εφάρμοξη η εφάρμοξη όρους είναι να η ζηλοφθονία δεν δικαιολογείται. Ίσως τελικά να φταίει που με μία γρήγορη ματιά εκείνοι βλέπουν 60.000.000 νεκρούς, ολοκαυτώματα, εγκλήματα πολέμου και γενοκτονίες...

«Να είσαι ο εαυτός σου,
όλοι οι άλλοι ρόλοι
είναι πιασμένοι»

Oscar Wilde

ευκαιρίες, λάθη, εμπειρίες, η βάρκα μου είμαι εγώ.

Τι κρύβεται λοιπόν πίσω από μη ρεαλιστικές προσδοκίες; Εικάζω πως κρύβεται η μη αποδοχή του εαυτού, στην ουσία η ανάγκη που ξεπετάγεται για έναν δανεικό - πλάσματικό εαυτό ως δικλίδα ασφαλείας για να μην αφεθούμε στην πραγματικότητα. Μέχρι εκείνη την ώρα που θα αντιληφθούμε πως η ανάγκη που μας είχε

δημιουργηθεί για αναγνώριση, αποδοχή και έπαινο προέρχεται από τον κενό χώρο που έχουν αφήσει ενδεχομένως οι γονείς και ζητάει επιτακτικό γέμισμα, γιατί χρειάζεται καύσιμο για να κινηθεί... Όταν δούμε μέσα σε ένα περιβάλλον αποδοχής τι αξίζουμε θα «είμαστε και η αληθινή μας βάρκα». Όταν η εικόνα που έχουμε για τον εαυτό μας είναι αληθινή και θετική θα έχουμε την πολυπόθητη αυτοεκτίμηση, που ειλικρινά εκείνη αποτελεί σοβαρή δικλίδα ασφαλείας.

Σας ευχαριστώ,

Κυριακή Παπαγιάννη
Μέλος του Δ.Σ. του Σωματείου
Φίλων του Δρομοκαϊτείου

ΠΟΙΗΣΗ

ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ (1860-1912)

Ο ΣΟΝΕΤΟΓΛΥΠΤΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ, Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ, Ο ΦΛΟΓΕΡΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΗΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΡΩΙΚΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟ

Υπό Δρ. Ιστορίας **Μαρίας-Ελευθερίας Γ. Γιατράκου**

Εκατό χρόνια περίπου πέρασαν από την ημέρα που τραυματίστηκε θανάσιμα στο Δυτικό Μέτωπο του Αγώνα, στο Δράμα της Ηπείρου, στις 28 Νοεμβρίου 1912, ο Λορέντζος Μαβίλης.

Γόνος ευγενούς οικογένειας, γεννήθηκε στην Ιθάκη στις 6 Σεπτεμβρίου του 1860. Ο παππούς του ήταν πρόξενος της Ισπανίας στην Κέρκυρα, όπου η οικογένειά του είχε εγκατασταθεί. Εκεί πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Ο πατέρας του υπηρέτησε εκεί ως Πρόεδρος των Δικαστηρίων της Ιονίου Πολιτείας¹. Η μητέρα του ποιητή ήταν επίσης Κερκυραία και ονομαζόταν Ιωάννα Καποδίστρια - Σούρη. Η μητέρα του έζησε στην Κέρκυρα α' ένα αγρόκτημα, αγάπησε τη γλώσσα του λαού, τα τραγούδια και τις παροιμίες του και την αγάπη της αυτή μετέδωσε στο γιό της Λορέντζο². Η παιδεία του όριστη από τα πρώτα παιδικά του χρόνια. Φοίτησε στα εκπαιδευτήρια "Καποδίστριας", όπου είχε δάσκαλο τον ελληνιστή Ιωάννη Ρωμανό, που τον σύστησε στην Αναγνωστική Εταιρεία, όπου συναντάζουν όλοι οι άνθρωποι των γραμμάτων. Εκεί γνώρισε τον Ιάκωβο Πολυλά, σφοδρό εκδότη του Διονυσίου Σολωμού. Η γνωριμία του με τον Ιακ. Πολυλά, λόγιο και βουλευτή, συνεκίνησε το πνεύμα του Διονυσίου Σολωμού, υπήρξε καθοριστική για τη ζωή του.

Γνώστης της Ιταλικής, Ισπανικής, Αγγλικής και Γερμανικής, γράφτηκε το 1879 στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών την οποία εγκατέλειπε μετά από ένα χρόνο, για να σπουδάσει στην Γερμανία φιλολογία, γλωσσολογία και φιλοσοφία. Στις 16 Ιουνίου του 1890 αναγορεύτηκε διδάκτωρ της Φιλοσοφίας του Έρλαγκεν της Βαυαρίας και κατέβηκε στην Κέρκυρα χωρίς να δεχθεί καμία θέση για να μην παροβεί τις ηθικές αρχές του. Σε ένα μικρό απόσπασμα επιστολής του που αποστέλλει προς τον Κεφαλληνό μας δίνει το στίγμα και την ηθική γραμμή πλεύσης και προοπτικής του: «Ότι κατορθώσω εις την ζωήν μου, θα το κατορθώσω μένοντας συνεπής, χωρίς ν' απορνηθώ ούτε μια μόνο πράξη, ούτε μια μόνο στιγμή της περασμένης μου ζωής, ή αλλιώς δεν θα κατορθώσω τίποτε»³.

Το 1896 η Ελλάδα αγωνίζεται για την απελευθέρωση της Ηπείρου, Μακεδονίας και Κρήτης. Πατριδολάτρης με πάθος ο Μαβίλης δίνει μόνο στα λόγια και στην ποίηση αλλά στην πράξη, πολέμησε εθελοντής στην Κρήτη και το 1897 αγωνίζεται στην Ηπειρο, πάλι ως εθελοντής, όπου και τραυματίζεται.

Το 1910 εκλέγεται βουλευτής του κόμματος των Φιλελευθέρων του Ελευθέριου Βενιζέλου στην αναθεωρητική Βουλή. Ένα χρόνο αργότερα ο λόγος του στη Βουλή για το ελληνικό αποικιακό κράτος τον κάνει

Πατρίδα⁴: «Πατρίδα σαν τον ήλιο σου ήλιος αλλού δε λάμπει. | Πώς εις τα φως σου λικταρούν η θάλασσα κι' οι κόμποι, | Πώς λουλουδίζουν τα βουνά, τα δόση, οι λαγκαδιές στέρνοντάς του θυμίαμα μυριάδες μυριάδες!».

Απολαμβάνει επίσης οι στίχοι των ποιημάτων του "Λήθη" και "Καλλιπότερα".

Αλλά για να θυμηθούμε στίχους του Μαρίνου Σιγούρου "Στο Λορέντζο Μαβίλη", «Ήρωα ποιητή ποια διπλή χάρη το μέτωπό σου διπλό στεφανώνει...»⁵.

Ο Μαβίλης δεν είναι μόνον άνθρωπος του πνεύματος αλλά και της δράσης. Φλογερός πατριώτης συμμετέχει ενεργά α' όλους τους απελευθερωτικούς αγώνες του Έθνους. Αλλά η υπέρτατη θυσία του προς την πατρίδα θα έλθει στις 28 Νοεμβρίου του 1912⁶. Τί κι αν ήταν 52 χρονών! Στον Βαλκανικό πόλεμο του 1912 κατέλαβε εθελοντής στο σώμα των Γαριβαλδινών ερυθραχιτώνων⁷, των εθελοντών Ελλήνων και ξένων από το όνομα του αρχηγού τους, Ιταλού στρατηγού Γαριβάλδη. Τρεις

μέρες κρατό το πανηγύρι της μάχης. Ο Μαβίλης θεοδό ανήμερο ορμά στη φωτιά της μάχης. Βιαζόταν για τη νίκη. Βιαζόταν να μπει στο Πόννενα⁸. Μέσα στη βροχή από σφαίρες μια σφαίρα διατρύπη το δώο μαγουλά του καλώντας και πολλά δόντια του. Μα εκείνος είναι "θεριωμένος από τον πόθο του θανάτου με τ' αγιασμένα δοφνοστέφανά του"⁹. Ο παπά Φώτης τον παρακαλεί να οδηγηθεί στο προσωρινό νοσοκομείο για χειρουργείο. Το μότιο του σπινθοβολούν από φιλοπατρία. Θέλει να συνεχίσει να μάχεται. Μα κι άλλο βόλι θανατερό τον βρίσκει στο στόμα και καταρπύει το λαιμό του.

Εκείνη τη στιγμή έφτανε στο χειρουργείο κι ο Ρώμος, ο αρχηγός και κατάλαβε. Μαζέψτε τις στερνές του δυνατόις ομπρός στον αρχηγό του, σταθήκε σε προσκή, ίσο που πρόλαβε να χαιρετήσει στρατιωτικά, να του σφιξει το χέρι¹⁰.

Το αίμα που έτρεχε α' όλο το δρόμο απ' τις πληγές των πορειών του πόγωνε το λαιμό του και δυσκόλευε την αναπνοή του. Δεν μπορούσε να μιλήσει. Ζητεί με νοήματα χαρτί να γράψει, μα δεν πρόλαβε. Το αίμα σταζόν απ' όλες τις μεριές. Ο παπά Φώτης του κλείνει τα μάτια. Ο Πιπίνος Γαριβάλδης, ο μόνος τη στιγμή εκείνη στρατιωτικός, στέκεται προσκή και τον χαιρετάει. Όλοι γύρω σταυροκοπούνται. Τον σκεπάζουν με τον ματωμένο μανδύα του. Ο Μαβίλης περνά στην αθανασία, στην αιωνιότητα κερδίζοντας «δώρο άγιο τρία: Θάνατο, Αθανασία κι' Ελευθερία» όπως θα το ήθελε¹¹. Έπρεπε πρώτα, «για να φάλλει ξανά τ' άγιο χώμα της όμορφης του γλυκιής πατρίδας»¹².

Ο Λορέντζος Μαβίλης, ο ποιητής, ο μεταφραστής, ο ακαδημαϊκός, ο βουλευτής, ο τελευταίος εκπρόσωπος της Επαναστατικής Σχολής, ο φλογερός πατριδολάτρης, έκανε βίωμα τα "πιστεύα" του. Εξάλλου το διακήρυξε με τους στίχους του: «Για λευτεριά, τμή επάλαιμο και πίστη | ραμφαία - σημολά στα χέρια μ' ανεμίσθη».

Η θυσία του για την πατρίδα στάθηκε η υπέρτατη προσφορά του για την οποία αναισθητοποιήθηκαν οι ευγενέστεροι στίχοι: «Όλες τις δόξες τις επερίμενα. Όχι όμως και τη δόξα να πεθάνω για την πατρίδα μου»¹³.

ΑΝΑΤΟΛΗ

Γιαννιώτικα, σμυρνιώτικα, πολιτικά,
μακρόσυρτα τραγούδια ανατολίτικα,
λυπητέρτα,

πώς η ψυχή μου σέρνεται μαζί σας!

Είναι χυμένη από τη μουσική σας
και πάει με τα δικά σας τα φτερά.

Σας γέννησε και μέσα σας μιλάει και βγαίνει και
βαριά μοσχοβολάει

μια μάνα, και το λάγνο της φιλή,

κι είναι της Μοίρας λάτρισσα και τρέμει, ψυχή όλη
σάρκα, σκλάβο σε χαρέμι, η λαγγυμένη Ανατολή.

Μέσα σας κλαίει το μαύρο φτωχολόι,
κι όλα σας, κι η χαρά σας, μοιρολόι
πικρό κι αργό

Λορέντζος Μαβίλης
(1860 - 1912)

αγαπώ τον για τον άνθρωπο της ανθρωπότητας, τον άνθρωπο που αγαπάει
λάλητα του: «Χυδαία γλώσσα δεν υπάρχει, υπάρχουν χυδαίοι άνθρωποι».

Ο αδερμόνιος χαρακτήρας του δεν του επέτρεψε να προσαρμοσθεί ποτέ
σε κανένα ρεύμα συναλλαγής και αυτό συντέλεσε στα να μην εκλεγεί
βουλευτής στις επόμενες εκλογές.

Ο Μαβίλης σερμόνι πάντοτε, δεν δημοσίευσε καμία ποιητική συλλογή του
όσο ζούσε, εκτός από μερικά ποιήματα που δημοσίευσε σε περιοδικά της
εποχής του. Αυτός ο αριστοτέλης σονετογράφος χαρακτηριζόταν από
τέτοια μετριοφροσύνη, ώστε όταν έστειλε ποιήματά του στον Παλαμό
έγραφε σε υποσημείωση: «για τα συρτάρι σας». Οι κριτικοί του καιρού του
αναγνώρισαν στο πρόσωπό του έναν τεχνίτη απαρόμιλλο. Ορισμένοι τον
κοιτηγόρησαν για τελειότητα. Τον πιο εύστοχο ίσως χαρακτηρισμό έκανε
γι' αυτόν ο Γρηγόριος Ξενόπουλος, ο οποίος παρατήρησε: «Ο Μαβίλης
στάθηκε ένας απ' τους σπάνιους εκείνους ποιητές που το καλύτερό τους
ποίημα είναι η ζωή τους».

Τα 53 σονέτα του, αρχαίες δακτυλιδοπέτρες, επιδέχτο σκαλισμένες στο
ποιητικό εργαστήρι χρυσικού φέρουν τη σφραγίδα της τελειότητας ώστε
δυσκόλως ο Κωστής Παλαμός να τον χαρακτηρίσει ως «του αρχοντικού
σονέτου εργάτη».

Ρίγη συγκινήσεως μας προκαλούν οι στίχοι του από τα σονέτα του που
διδασκώκαμε στα θρονία κατά την περίοδο των ελπιδομεστών μαθητικών
μας χρόνων. Ποιος θα ξεχάσει ποτέ τους στίχους του σονέτου "Στην

αποσκευάτο, - σφραγιστή με στίχους και γράμ-

Στο γιαλό, που του φύγαν τα καϊκία,
και του μείναν τα κρίνα και τα φύκια,
στ' όνειρο του πελάου και τ' ουρανού,
άνεργη τη ζωή να ζούσα κι έρμη,
βουβός, χωρίς καμιάς φροντίδας θερμής,
με τόσο νου,

όσους φτάνει σε δέντρο για να στέκω
και καπνιστής με τον καπνό να πλέκω δακτυλιδοκία γαλανά
και κάποτε το στόμα να σαλεύω
κι απάνω του να ξαναζωντανεύω
τον καημό που βαριά σας τυραννά

κι όλο αρχίζει, γυρίζει, δεν τελειώνει.
Και μια φυλή ζη μέσα σας και λιώνει
και μια ζωή δεμένη σπαρταρά,
γιαννιώτικα, σμερνιώτικα, πολιτικά, μακρόσυρτα τραγουδια
ανατολίτικα, λυπητερά.

Λορέντζου Μαβίλη, η θυσία της ίδιας της ζωής του για την πατρίδα,
μας προκαλούν να τα αφουγκρασθούμε όσο ποτέ άλλοτε.

1 Βλ. πρόκειται, Λορέντζος Μαβίλης, Βικιπαίδεια.

2 Βλ. Περιοδικόν "Προς την Νίκην", Νοέμβριος 2012, τεύχος 753,
σελ. 382.

3 <https://night-flights.pblogs.gr/lorentzos-mabilis-biografia.html>
4 ο.π.

5 Βλ. Περιοδικόν "Π.τ.Η.", ο.π., σελ. 339.

6 Μαρίνον Σιγουρόν, "Στο Λορέντζο Μαβίλη", 1912

7 <https://www.sansimera.gr/biographies/350>.

8 <https://night-flights.pblogs.gr/lorentzos-mabilis-biografia.html>

9 Περιοδικόν "Η Δράσις μας", Νοέμβριος 2012, σελ. 338-339.

10 Λ. Μαβίλη "Excelsior".

11 Περιοδικόν "Η Δράσις μας", ο.π. - Μαβίλης - Βιογραφία, ο.π.

12 Λορέντζος Μαβίλης, mabilis-biografia, ο.π.

13 Λ. Μαβίλη, "Πατρίδα".

14 Περιοδικόν "Νουμάς", 15/12/1912.

Λήθη

Καλύτεροι οι νεκροί που λησμονάνε
την πίκρα της ζωής. Όντας βυθίστη
ο ήλιος και το σούρουπο ακολουθήσθι,
μην τους κλαίς, ο καημός σου όσος και να
'ναι.

Τέτοιαν ώρα οι ψυχές διωθούν και πάνε
στης λησμονιάς την κρουσταλλένια βρύση
μα βούρκος το νεράκι θα μαυρίσθι,
α' στάση γι' αυτές δάκρυ όθε αγαπάνε.

Κι αν πούν θολό νερό ξαναθυμούνται,
διαβαίνοντας λιβάδια από ασφοδίλι,
πόνους παλιούς, που μέσα τους
κοιμούνται...

Α' δε μπορείς παρά να κλαίς το δέιλι,
τους ξεντανούς τα μάτια σου ας θρηνηθούν:
θέλουν - μα δε βολεί να λησμονήσουν.

Καλλιπάτειρα

«Αρχοντίσσα Ροδίτισσα, πώς μπήκες;
Γυναίκες διώχνει μια συνήθεια αρχαία
εδώθε», - «Έχω ένα ανήψι, τον Ευκλέα,
τρία αδέρφια, γιό, πατέρα Ολυμπιονίκες

να με αφήσετε πρέπει, Ελλανοδίκες,
και εγώ να καμαρώσω μεσ' στα ωραία
κορμιά, που για το αγρίλι του Ηρακλέα
παλεύουν, θιαμαστές ψυχές αντρίκειες.

Με τες άλλες γυναίκες δεν είμαι όμοια
στον αιώνα το σόι μου θα φαντάζη
με της αντρείας τα αμάραντα προνόμια.

Με μάλαμα γραμμένος το δοξάζει
σε αστραφτερό κατεβατό μαρμάρου
ύμνος χρυσός του αθάνατου Πενδάρου».

Σονέτα Λορέντζου Μαβίλη

Στην Πατρίδα (Λορέντζου Μαβίλη)

Πατρίδα, σαν τον ήλιο σου ήλιος αλλού δεν λάμπει.
Πώς εις τα φως του λαχταρούν η θάλασσα κι οι
κάμποι,
πώς λουλουδίζουν τα βουνά, τα δασ', οι λαγκαδιές
στέρνοντάς του θυμαμα μυριάδες μερωδιές!

Οι νύχτες σου δροσοβολούν χιλιόπλομα λουλούδια
και στον παιδιών σου τις καρδιές αμάραντα
τραγουδια,
σταλάζουνε στα σπλάχνα τους θεραπεία λησμονιάς,
ελευτεριάς αγάλλιαση και μίσος τυραννιάς.

Κι ανάμεσα στα χρώματ' από χίλια ουράνια τόξα,
προβαίνει πάλ' ο ήλιος εις όλη του τη δόξα.
Και σαν του μεγαλείου σου σύμβολο φωτεινό,
έως το χρυσό βασίλειμα λάμπει στον ουρανό.
Ελλάς, το μεγαλείο σου βασίλειμα δεν έχει,
και δίχως γνέφια τους καιρούς η δόξα σου διατρέχει.
Όσες φορές ο ήλιος σου να σε φωτίσει ερθεί,
θε να σε βρει πεντάμορφη, στεφανωμένη ορθή.

Μικρό Βιογραφικό της Πηνελόπης Δέλτα

Η Πηνελόπη Δέλτα γεννήθηκε το 1874, στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου κι ήταν το τρίτο παιδί του Εμμανουήλ Μπενάκη και της Βιργινίας Χωρέμη και οι δύο οικογένειες από τις καλλίτερες της Χίου.

Είχε δύο μεγαλύτερα αδέρφια, την Αλεξάνδρα και τον Αντώνη, τον γνωστό Τρελάντην του ομώνυμου βιβλίου της. Μετά την γέννηση της Πηνελόπης, ακολούθησαν άλλα τρία παιδιά, ο Κωνσταντός, που πέθανε σε ηλικία 2 χρονών και ο Αλέξανδρος και η Αργίνη.

Η οικογένεια Μπενάκη μετακόμισε προσωρινά στην Αθήνα, το 1882, όταν η Πηνελόπη παντρεύτηκε τον πλούσιο Φαναριώτη έμπορο Στέφανο Δέλτα.

Μαζί του απέκτησε τρεις κόρες, την Σοφία (μετέπειτα Μαυρακαρδάτου, την Βιργινία μετέπειτα Ζάννα) και την Αλεξάνδρα, μετέπειτα Παπαδοπούλου. Η Πηνελόπη Δέλτα πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, ζώντας με διάφορες φοβίες από την σκληρή διαπαιδαγώγηση των γονιών.

Το βιβλίο της οι "Πρώτες ενθυμήσεις", είναι ένα κείμενο αυτοβιογραφικό. Η Πηνελόπη Δέλτα ακολουθεί τα παιδικά της χρόνια και την σκληρή ανατροφή της.

Θυμάται, ένα μεσημέρι, ο πατέρας την σήκωσε από το τραπέζι και με το μεγάλο μαχαίρι, που έκοβαν το ροζμπί, φοβόταν πως θα της έκοβε το δάκτυλο, επειδή είχε φάει το νύχι της.

Θυμάται το σπικωμένο μαχαίρι, τα σουρωμένα φρύδια του πατέρα, τα μαύρα του μάτια, που βγαζαν φωτιά, τις στριγγιές της, κι ακόμα το ερώτημα του πατέρα, που της έκοβε την φωνή σαν νόμιζε πως έλεγε το μαχαίρι στο χέρι της.

Επίσης, την αυστηρότητα της μητέρας της, που ήταν απαγορευμένο και το κοιτάγμα στον καθρέφτη, τον καιρό εκείνο. Ο λόγος τους ήταν νόμος. Υπηρεσία και παιδί διευθύνονταν με το ροζμπί. Οι μπασίτες και το τρέβλημα του αυτιού ήταν το ομαρσάτερο μέσο να την υποκαταστή με το πρώτο της νόημα.

σφήγμα. Στα 31 χρόνια της αγάπης τον 26χρονο Ίωνα Δραγούμη, με μια βαθιά αγάπη, που σημάδεψε την ζωή και μόνο η συνείδηση του καθήκοντος προς τον άνδρα και τα παιδιά της, την κράτησε κοντά τους. Όπως λέει ο επιμελητής του βιβλίου της, ο έρωτάς της αυτός ήταν μια εμμονή.

Χαρακτηριστικό είναι, ότι όταν ο Ίωνας Δραγούμης συνδέθηκε με την Μαρίκα Κοτοπούλη, έβαλε μαύρα και δεν το έβγαλε ποτέ.

Όταν εξομολογήθηκε την οδυνηρή της αυτή στον άνδρα της, εκείνος της απάντησε: «Εάν ήξερα, ότι αν έφευγα θα ήσουν ευτυχισμένη, θα έφευγα». Το 1925 εκδίδεται το βιβλίο της «Η ζωή του Χριστού» και τότε εκδηλώνονται τα πρώτα συμπτώματα της πολιομυελίτιδας, που την ταλαιπώρησαν την υπόλοιπη ζωή της.

Το 1916 εγκαταστάθηκαν μόνιμα στην Αθήνα, όπου ο πατέρας της Ερμην Μπενάκης είχε εκλεγεί δήμαρχος.

Το 1917, στο Νοεμβριανά, ο πατέρας της συνελήφθη και διαπομπεύθη, από βασιλόφρονες ως βενιζελικούς συνωμότες. Έτσι έγιναν θερμοί βενιζελικοί.

Στις 30 Ιουλίου 1920 γίνεται απόπειρα δολοφονίας του Ελευθ. Βενιζέλου. Την επόμενη το απόγευμα ο βουλευτής και Μακεδονολάτρης, μια από τις πιο σεβαστές μορφές του αντιβενιζελισμού, δολοφονείται στην Κηφισιά, στο γραφείο του περιοδικού του «πολιτική επιθεώρηση».

Ο Ίων Δραγούμης πίστευε στα ιδανικά των σκληρωμένων τημάτων του ελληνισμού και θεωρείται ως ένας εκ των κυριότερων εκπροσώπων του ελληνικού Εθνικισμού.

Το 1941 ο Φίλιππος Δραγούμης ερμηνεύεται το ημερολόγιο και το αρχείο του αδελφού του Ίωνα Δραγούμη, στα οποία η Δέλτα προσέθεσε περίπου χίλιες χειρόγραφες σελίδες, με σκόλη για το έργο του Ίωνα Δραγούμη.

Παρακολουθεί τις προσωπικές της στιγμές μέσα από τα ημερολόγιά του και τον χαρακτήρισε όπως εκείνη ήξερε μετά τον χωρισμό τους, από το 1908 ως περίπου στο τέλος της ζωής του, με την δολοφονία του το 1920.

ΑΙΓΑΙΟΝ

Το λίκνο του Ελληνικού Πολιτισμού

Γράφει ο καπ. Κώστας Μ. Φράγκος

Το Αιγαίο πέλαγος ή Αρχιπέλαγος, η Ελληνική αυτή από τα πανάρχαια χρόνια θάλασσα, η «θάλασσά μας» χωρίς ίχνος εθνικιστικού εγωισμού και χωρίς καμιά σχέση με το ιμπεριαλιστικό «Mare Nostrum» του Μουσαλίνι, υπήρξε ένα σταυροδρόμι πολιτισμού, προελληνικού αρχικά που φθάνει στα ιστορικά βάθος των 6.000 χρόνων π.Χ. και αργότερα, αφού ανέπτυξε το δικό του Αιγαιοκράτορα πολιτισμό, παραδόθηκε στα Ελληνικά φύλα που το κατέκτησαν και κατοίκησαν τις παραλίες του και το νησιά του...

Το Αιγαίο, το οποίο κατά μία μυθολογική εκδοχή πήρε το όνομά του από τον Αιγαίο, Βασιλέα των Αθηνών και Πατέρα του Θησέα, μετά τη γνωστή ιστορία με το Μινώταυρο, Ισχυρό της Κρητικής κυριαρχίας στον Αιγαιοκράτορα χώρο, σημερινοί ιστορικοί αναλυτές της ιστορίας και της γλώσσας, συνδέουν το όνομα Αιγαίο με τις Αίγες, τα σατανικά και στίβια αυτά ζώα, με τα οποία ο Ηούκιος προσομοίαζε τα κύματα του Αιγαίου, και στην επέκτασή «οίγες κύματα δωριείς», αλλά και ο Αρτεμίδωρος (2ος μ.Χ. αιώνας) έγραψε «... και γαρ τα μεγάλα κύματα οίγες εν τη συνθήκη λέγονται». Έτσι, αρκετοί ερευνητές ετυμολογούν το όνομα Αιγαίο από τη λέξη «αίγες», επειδή τα θεωρούσαν το «φοβερώτερον», «βαρύπλευρον» και «δυσπέρατον» «με κύματα μακρά και όρεσιν εοικότα».

Αυτά τα τελευταία, τα οποία, όπως αναφέρει ο Αλεξ. Τζένας στο περίφημο βιβλίο του «Γλώσσα και Παιδεία» (εκδ. Δωδώνη, Αθήνα 1979, σελ. 24, 25) αποδίδονται στους ερευνητές Frisk, Chanfraine, αλλά και G. Laskina, Βασιλόκοκο κ.α. Για να συνοψίσω, τελειώνω με την Ομηρική λέξη αἴγες, που δηλώνει καταγίδια, και το ρήμα επαίγιζω (Ιλιάδα Β/48, Ωδ. α 293) κι έτσι υπάρχει μια σαφής εξομολόγηση με τον άνεμο που κινεί τις υδάτινες επιφάνειες...

Και μια αναφορά ακόμα στην εγκύκλ. «Πόπυρος - Λορούς» όπου η ρίζα αιγ - αἰγ ανάγεται στο σανσκριτικό «aja», που σημαίνει αἴγα - τράγος. Κάπου λοιπόν, υπάρχει κάτι το πλέον αληθοφανές στη σύγχρονη ετυμολογία και όλα αυτά τα παρέθεσα για να καταδείξω την Ελληνικότητα και του ονόματος του Αρχιπελάγους.

Αυτή, λοιπόν, η θάλασσα η συνήθως ταραγμένη και αφρισμένη, γι' αυτό οι Βυζαντινοί την αποκαλούσαν «άσπρη θάλασσα» και οι Τούρκοι «Ακ Ντενί», δεν ήταν μόνον ο συνδυασμός κρίκος των νησιών του αλλά και η γέφυρα που τα πρώτα Ελληνικά φύλα ή μέγας αυτών (Ιωνες, Αιολείς, Δωριείς, Δαναοί κ.α.) πέρασαν από την Μ. Ασία στην χερσό Ελλάδα, εκτός

πότε η ενθύμηση την αγαπούσε με πάθος αρρωστιάστικα. Όπως και για τον πατέρα της Λέει:

Ο πατέρας ήταν βίαιος, θυμώδης, αυθαίρετος. Εκείνο που ήθελε το ήθελε και το επέβαλε, αλλά ήταν βαθιά ευγενής. Αργότερα τον γνώρισε και τον εξετίμησε, ως το τέλος της ζωής του, της έμεινε θεάτης απλυσίστη.

Το βιβλίο της, οι «Πρώτες Ενθυμήσεις», είναι ένα κείμενο αυτοβιογραφικό. Η Πηνελόπη Δέλτα θυμάται, αλλά και απολαύζει τα παιδικά της χρόνια και την σκληρή ανατροφή της.

Ταυτόχρονα καταγράφει την ιστορία των πραγμάτων της και ορισμένα ιστορικά γεγονότα που σημάδεψαν την παιδική της ηλικία.

Στις αυτοβιογραφικές «Πρώτες Ενθυμήσεις», που καλύπτουν τα δεκαπέντε πρώτα χρόνια της Πηνελόπης, μας δίδεται η περιγραφή μιας επικής και μιας ανερχόμενης αστικής οικογένειας στην Ελληνική παροικία της Αλεξάνδρειας.

Μας αποκαλύπτεται ακόμα, πώς τα τραύματα της παιδικής ηλικίας σημάδεψαν την ζωή και το έργο της Πηνελόπης Δέλτα και προσδιόρισαν την στάση της απέναντι στα παιδιά και την διαπαιδαγώγησή του. Σημαντικές είναι οι λογοτεχνικές αρετές στο κείμενο αυτό, όταν η ομορφιά της αυθάρμης και ανεπιξέργαστης γραφής, υπηρετεί με ζωντάνια, με κέφι, με πίκρα, με αληθινή έκφραση και σταχαστική σκέψη τα παικλόμορφα και πολυδιάστατα αυτά

Γερμανικά στρατεύματα καταλαμβάνουν την Αθήνα, η Πηνελόπη Δέλτα παίρνει διπλήτριο και αυτοκτονεί.

Σε ιδιόχειρο αφιέρωμα που άφησε έγραψε: «Παιδιά μου, ούτε ποπά ούτε κηδεία. Παραχώστε με σε μια γωνιά του κήπου, αλλά μόνο αφού βεβαιωθείτε ότι δεν ζω για. Φροντίστε τον πατέρα σας. Τον φιλώ σφιχτά. Π. Ε. Δέλτα». Και άφησε την τελευταία της πνοή στις 2 Μαΐου 1941.

Στον τάφο της, στον κήπο του σπιτιού της, χαράχτηκε η λέξη Σικαπή. Η Πηνελόπη Δέλτα ήταν απόλυτα στις αγάπες της. Όμως, η μεγαλύτερη αγάπη της ήταν η Ελλάδα. Αγάπη, την οποία μοίρασε αφειδώς μέσα από τα βιβλία της, τα οποία γαλούχησαν και ενέπνευσαν σε Ελληνίδες, Ελληνόπουλα, αυτήν ακριβώς την αγνή και άδολη αγάπη προς την πατρίδα.

Ο λόγος των βιβλίων της υπήρξε απλός, «μυθικός», ονειροπόλος, γι' αυτό ψυχαγώγησε, μόρφωσε και διδάξε τους νέους, παραμένοντας πάντα διαχρονικό, επίκαιρο και μοναδικό.

Από τις πολιτιστικές εκδηλώσεις που πήρε μέρος το Σωματείο μας τελευταίως.

6 Απριλίου στο Δημαρχείο Φιλοθέης για τα 150 χρόνια από τον θάνατο της Πηνελόπης Δέλτα.

Ομιλία της Προέδρου κ. Νίκης Σκαρβέλη. (φωτό)

Η διοργάνωση έγινε από τον Διαλεκτικό Όμιλο Φιλοθέης.

ακτών που ήσαν από πορτα... Όμως, στα παραλία του Αιγαίου και στα νησιά του (Λέσβος, Χίος, Σάμος, Ρόδος, Κως κ.α.) αστραποβόλησε το Ελληνικό πνεύμα, κυρίως με τους Ιωνες φιλοσόφους Θαλή, Αναξίμανδρα, Αναξάμανη, Ηράκλειτο (7ος π.Χ. αιώνας) για να ακολουθήσουν η Σαπφώ, ο Αλκαίος, ο Πίπτακος, ο Πυθαγόρας, ο Ιπποκράτης και ακόμα οι γίγαντες της Τέχνης όπως οι μαρμαρογλύπτες Μικιάδες (Βούπαλος, Αρκέριμος κ.α.), οι οποίοι, δώσαν κίνησαν τα ξάνα, την προκλασική περίοδο και αυτή την τέχνη τα κύματα του Αιγαίου μετέφεραν στην Αθήνα και την Κόρινθο, για να δημιουργηθούν από άλλους δεξιοτέχνες της σμίλης το θαυμαστά αριστουργήματα της κλασικής εποχής, αυτά που θαυμάζει, μέχρι και σήμερα, η Οικουμενική Αυτή λοιπόν το πέλαγος, που επέτρεψε στους πληθυσμούς των νησιών του να συνεχίσουν τη ναυτική παράδοση των Φοινίκων και να θαλασσοκρατήσουν αργότερα, θεμελιώνουν ένα νέο, μετά τον Αιγαιοκα, πολιτισμό, δεν ήταν μόνο το ποταγμένο πέλαγος, αλλά η μοίρα του είχε επιφυλάξει και μια ταρογμένη ιστορία...

Το Αιγαίο, μετά την Ιωνική, πέρασε κάτω από Περσική κυριαρχία για να ακολουθήσει η Αθηναϊκή, η Σπαρτιατική, η Μακεδονική, η Ρωμαϊκή, η Βυζαντινή, η Τουρκική με παράλληλη εκείνη των εμπορικών Δημοκρατιών της Ιταλίας (Γένοβα, Βενετία) να γνωρίσει τη μάστιγα της Πειρατείας, όμως, αυτό που κράτησε μέσα σ' αυτές τις θύελλες ήταν η Ελληνικότητα των πληθυσμών του και των νησιών του στην επέκταση, μια ταυτότητα που κατακυρώθηκε με διεθνείς συνθήκες από τις αρχές του παρόντος αιώνα και μετά τη διάλυση της Τουρκικής Αυτοκρατορίας, συνθήκες που ισχύουν ακόμα και μας επιτρέπουν να καταφεύγουμε σ' αυτές για να σπριζουμε τα δικά μας, Αιγαιοπελαγίτικα δίκαια!

Αυτό είναι, λοιπόν, το Αιγαίο, το λίκνο του Ελληνικού πολιτισμού και κόποτε, αυτό το «Κράτος των Αθηνών» οφείλει να «κατανοήσει» ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Ροώμελη και ο Μωριάς, η Μακεδονία και η Θράκη, αλλά και τα Ελληνικά σύμπλεγμα νησιών, νησίδων και βροκονησίδων του Αρχιπελάγους, του Αιγαίου, το οποίο περνά μια κρίση εθνικής ευαισθησίας, αφού βρίσκεται στο στόχαστρο των «μεγάλων παικιδιών» που παίζονται στην περιοχή του και γι' αυτό η Κυβέρνηση δεν αρκεί να επαγρυπνεί για την τύχη του αλλά και να σκύβει πάνω από τα προβλήματα των ανθρώπων του!

ΟΜΗΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ευχαρίστως αναγγέλλουμε ότι θα λάβουν χώραν για δέκατη έβδομη συνεχή οι εργασίες του ετήσιου παγκόσμιου συνεδρίου της EUROCLASSICA – ΟΜΗΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ, η οποία τελεί πάντοτε υπό την αιγίδα του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Οι εργασίες θα πραγματοποιηθούν, συν Θεώ, από 12ης έως 21ης/7/2013 στην πατρίδα μας (Αθήνα – Χίος – Οινούσσες). Οι διαλέξεις και τα μαθήματα θα λαμβάνουν χώραν καθημερινώς, στο «ΟΜΗΡΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ», του ΔΗΜΟΥ ΧΙΟΥ, στις Οινούσσες την Δευτέρα 15/7/2013 και στο Πυργί στις 17/7/2013. Θα συμμετάσχουν Ακαδημαϊκοί, Καθηγητές Πανεπιστημίων, διδάκτορες, ερευνητές, Εκπαιδευτικοί Φιλολόγοι, επιστήμονες όλων των ειδικοτήτων και φοιτητές, από όλον τον κόσμο. Η επίσημη έναρξη θα είναι στις 14/7/2013, 11π.μ. στο Ομήρειο Πνευματικό Κέντρον, μετά από την Αρχιερατική Θείαν Λειτουργίαν, η οποία θα τελεστεί στα ερείπια του Πρώτου Καθεδρικού Ναού του Αγίου Βασιλείου της Χίου (εντός του Δημοτικού Κήπου) και η επίσημη λήξη στις 21/7/2013. Χαρά μας να παρακολουθήσουν όλοι όσοι επιθυμούν. Η είσοδος είναι πάντα ελεύθερη.

Εκ της EUROCLASSICA – ΟΜΗΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

90 XPONIA ATO TH TENOKTONIA TUN EVAHNON THZ MIKPAS AZIAS

MAPA – ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Dr. Charles P. Overmire, President

[illegible]

... εκκλυσθαι του κρεουτου

και ιδίως οι Σοσιαλιστές

...and the ...

ASQ 01/01/01 001 01/01/01

Yohimbinetropone 14a

Improve and protect your business

... ..

Synonymy

the following table.

expand our Portfolio...

1922

and W. Spindt, editors, *Springer*, 1997.

Copyright © 2004 John Wiley & Sons, Ltd.

one: $\lambda \lambda \lambda \lambda$ of $\mathfrak{sl}_4$ is relevant to physics

ci noháungu eixe. Mico n 500

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 105–112

and proved successful in a wide range of applications.

...the ...

can easily be adapted to other types of data.

to gonorrhea, which is caused by the bacterium *Neisseria gonorrhoeae*.

and the Mexican people can

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

...and the ...

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԴՊԵՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԸ

សេចក្តីសង្ខេប ប្រធាន ប្រចាំ ឆ្នាំ

de evaluatie, in de

...you have not responded and that

...to be a good person, you must be a good person.

Other studies have shown the importance of

αί ρίζες του κλασικού ελληνικού πολιτισμού, που μεταλομποδεύτηκε στη Δύση.

Και σήμερα, οι σκεπτόμενοι άνθρωποι όλου του κόσμου σκύβουν με θαυμασμό και δέος στο έργο των τίτλων του πνεύματος, όπως ήταν ο Βολφ, ο Μιλίσιος, ο Βίος, ο Πρίνιους, ο Ξενοφάνης, ο Ηράκλειτος, ο Αναξίμανδρος, ο Αναξίμανδρος, ο Εκαταίος και πολλοί άλλοι.

Αργότερα, με τα Μέγα Αλέξανδρο και τους διαδόχους του δημιουργούνται νέα κέντρα ελληνικού πολιτισμού, Αντιόχεια, Πέργαμος, Δαρύλεια, Θυάτειρα, Φιλαδέλφεια, Σάρδεις. Και στη διάρκεια της ρωμαϊστικής και κατόπιν του Βυζαντίου αναδεικνύονται άλλα κέντρα πολιτισμού που συμβάλλουν στη διάδοση των πολιτιστικών αξιών προς τους ασιατικούς λαούς: Αφροδιαίς, Νικομήδεια, Νίκαια, Προύσα, Τερμεντάουρ, Αμάριον, Νιγδη, Κοισάρεια.

Δυτική και Κεντρική Μικρασία είχαν σκεδόν ομοιογενή ελληνικό πληθυσμό που δέχεται από τους πρώτους το χριστιανικό μήνυμα και αναδεικνύει μάρτυρες της πίστης και υπερασπιστές της, στοχαστές που θα συστηματοποιούσαν τη Χριστιανική φιλοσοφία.

Η Μικρασία ήταν η μεγάλη πηγή, απ' όπου η Βυζαντινή Αυτοκρατορία αντλούσε τα στρατιωτικά, διοικητικά, εκκλησιαστικά στελέχη της.

Η Ιωνική γη, ανεπανάληπτη σε σμορφιά, κίνησε στη ραή του χρόνου τη γραμμή, τα χρωστικά, τη σμίλη, για να την απεικονίσουν. Σήμερα θ' αφίσουμε τη

αναστήση της ζωής των Ελλήνων της Μικρασίας, πριν από την Καταστροφή.

Για το σύγχρονο Έλληνα η Ανατολή έχει γίνει μία μνήμη που την αγγίζει από καιρό σε καιρό, σαν τον άνθρωπο που αγγίζει κάθε τόσο με τα δάχτυλά του μια κλεισμένη πληγή.

Σαν να μην είχε όδοι ο ποιητής μας Γ. Σεφέρης, όταν κέλευσε:

«Κύριε, βούβα να θυμάστε / πώς έγινε ταύτο το φονικό / την αρπαγή, τα δόλο, την ιδιότητα / το στέγνωμα της αγάπης / Κύριε, βούβα να το ξεριζώσουμε».

Κι ο ίδιος αλλού γράφει, αναλογιζόμενος το μεγαλείο του μικρασιατικού ελληνισμού στο χρόνο: «Σ' αυτό τα μέρη δεν μπορείς να μη συλλογίζεσαι αλάνη την παλιά ρωμιοσύνη. Τέσσερις ή πέντε αρχαιολογίες στη Μικρασία: ηρακλειακή, κλασική, ελληνιστική, βυζαντινή και η νεοελληνική. Τούτη την τελευταία την αρπάζεις τη στιγμή που βυθίζεται στο κύμα... Ελληνική γλώσσα, εκκλησίες, σάια...».

Όσο διαβάζει κανείς τις νασιολογικές περιγραφές των εξριζωμένων Ελλήνων της Μικρασίας, τόσο γιγαντώνεται μέσα του ο πόθος κι η ελπίδα του ξενογυρισμού. Συγκινητικές οι αναμνήσεις του γνωστού φωτογράφου Μανώλη Μεγαλοικονομίου. «Θυμάμαι», γράφει, «την παλιά, την ευτυχημένη υραίο Σμύρνη, αυτή την πατρίδα τη μαυροβαλμένη με τα σκάνια της, τους μαχαλάδες, τις ολόγες και τα «κτουράκια», τις σαράντα τέσσερις ωραίες εκκλησίες της, το θαυμάσιο ιδρύματα, όπως την «Ευαίβεια», το

το «Αντιστή» το «Αντιστή» έγινε το μεγάλο κολύ, το 1922 συντελέστηκε η τελευταία πράξη του δράματος. Η Μικρασιατική Καταστροφή. Οριστικά σημεία της Καταστροφής και σύμβολά της έμεινε στην Ιστορία η Σμύρνη, η ελληνική πρώτη πολιτεία της Μ. Ασίας.

Γιατί αυτή καθορίστηκε από τον ηρωικό και τραγικό συνεχή θάνατο του Χρυσούστομου. Η Μικρασιατική συμφορά ήταν η μεγαλύτερη που χτύπησε τον Ελληνισμό στις χιλιετίες της ζωής του.

Ο τότε πρόεδρος των Η.Π.Α. στη Σμύρνη Τζωρτζ Χάρτον, στο βιβλίο του «The Blight of Asia» («Η κατάρα της Ασίας, Νέα Υόρκη...»), τονίζει, πως μονάχα η καταστροφή της Καρχηδόνας από τους Ρωμαίους μπορεί να συγκριθεί με τη συμφορά της Σμύρνης.

Και με πύρινα γράμματα γράφει στην Ιστορία της ανθρωπότητας τούτοι εδώ οι αριθμοί: 700.000 νεκροί, 1.500.000 πρόσφυγες.

Ο πανέξυπνος, ηρωικός, οδούλματος, μαρτυρικός ελληνικός λαός της Μ. Ασίας, που ανάδειξε τον πιο ένδοξο πολιτισμό σ' εκείνη τη χώρα, έσκαψε. Αλλά έσκαψε και γονάτισε με οξυπρέπεια.

Μέσα σ' αυτή την οξυπρέπεια, κρύβεται ένα άλλο μεγαλείο θαυμαστό που θυμίζει ποιή, ένδοξες και τραγικές μέρες μιας άλλης ελληνικής πόλεως, της Μ. Ασίας. Ο μεγάλος Ρωμαίος επικός ποιητής Βιργίλιος, λέει, πως όταν κοιγόταν η Τροία, ο Αινείας ένα πράγμα είχε στο νου του: Να σώσει τους θεούς του, τα ιερά, την οικογένειά του και τις παραδόσεις του. Γι' αυτό φεύγει φορτωμένος στους σιβαράδες ώρους τον πατέρα του, που κρείται στο χέρι του εφέστιους

αφείλουν ποτα πολλά στο πνεύμα, στην εργατικότητα, στη συνειδητή πίστη, στην ομετακίνητη προσήλωση στις παραδόσεις, στη δημιουργική ανησυχία των Ελλήνων της Ιωνίας, της Αιολίας, της Καππαδοκίας, του Πόντου...».

Απ' τη γενιά εκείνη που ήταν το κατάπικρο ποτήρι της προσφυγιάς, λήγει ζουν σήμερα και ίσως είναι παρόντες και κάποιοι εδώ. Αν τους κοιτάξεις σε αναπομύστα χρόνια στα μάτια σίγουρα θα δεις στο βάθος τους βουβή μια θλίψη. Θα διακρίνεις τον πόνο του ξεριζωμού κι ως έχουν περάσει 75 ολόκληρα χρόνια από τότε.

Αν όμως επιμείνεις στα κοίταγμα, τότε θα προσκρούσεις στο τείχος της ασηπρέπιας και της περηφάνειας, που δεν επιτρέπει διείσδυση στο ελδοτερο. Αυτό ο κάθε Μικρασιώτης το κρατάει ολότεια δικό του. Το ζει με τον τρόπο του και τις αναμνήσεις του. Ίσως γιατί διαισθάνεται, πως δεν μπορείς να καταλάβεις ποιος ήταν, τι είχε, τι έχασε: το πλάστη του, τη δέξα, το όνειρο της φυλής, την πατρίδα, όκι όμως και την ελπίδα του ξενογυρισμού.

Ευχθείτε να χαλκευθούν η πίστη κι η ελπίδα μας κι ως γίνουν προσευχή, ώστε ν' αξιωθούμε να τοξιδεύουμε με το στερνό κοράβι που περιμένει ν' ανοίξει τα πονό του και πάλι για την Ιωνική, όπως το τόνισε σε στίχους ο Γ. Αθώνας.

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών - Φιλοσοφική Σχολή - Σύνδεσμος Φιλίας Εθνών

Σάββατο 30 Μαρτίου 2013

10:00 - 10:15 Χαιρετισμοί

12:15 - 13:15 Χαιρετισμός Πρυτάνεως

Πανεπιστημίου Αθηνών και Θ. Πελεγρίνη. Βραβεύσεις διακεκριμένων προσωπικοτήτων.

4η Συνεδρία: Διακεκριμένες προσωπικότητες της Μ. Ασίας και η συμβολή τους στον πολιτισμό της Νεώτερης Ελλάδας: λογοτέχνες, ποιητές, ζωγράφοι. Συντονιστής: Σβώλοπουλος Κωνσταντίνος (Ακαδημαϊκός, ομότ. Καθηγητής Ιστορίας Ε.Κ.Π.Α.)

10:15 - 10:30: Γιατράκου Μαρία - Ελευθερία (Δρ. Φιλολογίας Ε.Κ.Π.Α., Δ/ντρια Ομηρικής Ακαδημίας) «Πολιτισμός της

Μικράς Ασίας στη ροή των αιώνων».

10:30 - 10:45: Βαρίνη Μαριέλλα (Φιλολόγος, Πρόεδρος Φίλων Χωτικού Χωριού)

«Η συμβολή των μεγάλων Μικρασιατών διανοουμένων στη Νεώτερη Ελλάδα: αναφορά στον Σεφέρη»

10:45 - 11:00 Κολιού - Λευνίδα Δέσποινα (Μέλος Δ.Σ.

Συλλόγου «Φίλοι Χωτικού χωριού») «Ηλίας Βενεζής ένας μεγάλος Μικρασιώτης πεζογράφος»

11:00 - 11:15 Σκαρβέλη Νίκη (Συγγραφέας, Πρόεδρος Συλλόγου Φίλων Δρομοκαϊτείου) «Ελύτης και Μικρά Ασία»

11:15 - 11:30 Κονδύλης Αθανάσιος (Δρ. Ιστορίας Ε.Κ.Π.Α., συγγραφέας) «Η Σμύρνη μέσα στη σύγχρονη Ελληνική λογοτεχνία (μυθιστόρημα): τάσεις, επιδιώξεις και προσμονές 1980-2013»

11:30 - 11:45 Κωνσταντίνου - Στρουμπή Αγγελική (Δικηγόρος, ηθοποιός) «Διακεκριμένες γυναίκες Μικράς Ασίας»

11:45 - 12:00 Οι ηθοποιοί Χέλη Κατερίνα και Καρατζογιάννης Μάνος διαβάζουν αποσπάσματα από έργα των Σεφέρη, Ελύτη και Βενεζή.

12:00 - 12:15 Διάλειμμα

12:15 - 13:15 Χαιρετισμός Πρυτάνεως Πανεπιστημίου Αθηνών και Θεοδ. Πελεγρίνη. Βραβεύσεις διακεκριμένων προσωπικοτήτων.

5η Συνεδρία: Λαϊκός πολιτισμός Μ. Ασίας, παράδοση και συλλογική δραστηριότητα Συλλόγων και Φορέων. Συντονιστρια: Γουίλ - Μπαδερτάκη Τζιν (Έως αναπλ. καθηγήτρια Ε.Κ.Π.Α.)

13:30 - 13:45 Τοιμουρής Γεώργιος (Αναπλ. Καθηγητής Κοινωνικής Ανθρωπολογίας Παντείου Πανεπιστημίου) «Μικρασιατικός Λαϊκός Πολιτισμός»

13:45 - 14:00 Μιχαηλίδης Χαράλαμπος (Καθηγ. Μουσικής - Μαέστρος) «Η μουσική της Μικράς Ασίας σήμερα».

14:00 - 14:15 Φερεκνής Ελευθέριος (Ομότ. Καθηγ. Ιατρικής Ε.Κ.Π.Α., Πρόεδρος Ένωσης Κωνσταντινουπολιτών) «Η φιλελευθέρη λέσχη «ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ» του Νεφ Σαχίρ (Νεάπολης) Καππαδοκίας».

14:15 - 14:30 Καλπίδου Ελένη (Αρχαιολόγος, Έφορος Μουσείου Ποντιακού Ελληνισμού) «Παρουσίαση του Μουσείου του Ποντιακού Ελληνισμού»

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ...

Με ένα εντυπωσιακό ειλικρινές άρθρο, που δημοσιεύεται στην έγκυρη εφημερίδα SABAH, από τον Engin Ardıc, γνωστό συγγραφέα και δημοσιογράφο στην Τουρκία απηχείται ο Τουρκικός τρόπος εορτασμού της πτώσης της Κωνσταντινούπολης στις 29 Μαΐου...

ΣΤΟ εν λόγω άρθρο ο συγγραφέας παρουσιάζει μία σειρά από αλήθειες τις οποίες το Κεραλικό καθεστώς εδώ και δεκαετίες προσπαθεί να καταπιεί. Αξίζει να παρατεθεί μεταφρασμένο το πλήρες κείμενο, από την συγκεκριμένη διεύθυνση της Τουρκικής εφημερίδας SABAH το οποίο έχει ως εξής: "Τούρκοι συμπατριώτες, σταματήστε πιο τις φανφάρες και τις γιορτές για την Άλωση, αρκετή βία έχουμε δώσει στην Ανατολή με τις πράξεις μας..." «ΑΝ οργανωνόταν στην Αθήνα συνέδριο με θέμα: «Θα πάρουμε πίσω την Πόλη»...

ΑΝ έρπιαζαν μακέτα με τα τεύχη της πόλης και τους στρατιώτες με τις πανοπλίες τους να επιτίθενται στην Πόλη... (όπως εμείς στην Τουρκία κάνουμε κάθε χρόνο!)

ΑΝ ένας τύπος ντυμένος όπως ο περίφημος Έλληνας νικηφόρος και σχεδόν μυθικός Διγενής Ακρίτας έπαινε τον δικό μας Ulubath Hasan και τον γκρέμιζε κάτω...

ΑΝ ξαφνικά έμπαινε στην πόλη κάποιος ντυμένος Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος πάνω σε ένα λευκό άλογο και δίπλα του άλλος ως Λευκός Νοταράς, ως Γεώργιος Φραντζής κι έμπαιναν ως αντιπρόσωποι της πόλης... (όπως εμείς στην Τουρκία κάνουμε κάθε χρόνο!)

ΑΝ έρπιαζαν μια χάρτινη Αγία Σοφία που δεν είχε μιναρέδες αλλά Σταυρό...

Η Μικρασιατική καταστροφή δεν είναι ένα γεγονός που προέκυψε ξαφνικά, αλλά ήταν αποτέλεσμα χρόνιων διεργασιών, στις οποίες συμμετείχαν και αλληλοεπιδρούσαν αρκετοί παράγοντες

**Ήταν αποτέλεσμα αντικειμενικών
δυσκολιών, λαθών, αντικρουόμενων
συμφερόντων,
ενίοτε δε και μικροπολιτικών
σκοπιμοτήτων και λαθών.**

Στην μακράννη Ιστορία μας, η πατρίδα μας έζησε μέρες αφάνταστου μεγαλείου, αλλά και αφάνταστης τραγικότητας. Από τα αρχαία χρόνια που μεγαλουργήσαμε στη σοφία, στα γράμματα, στις τέχνες αλλά και για τον ηρωισμό των Ελλήνων για την πατρίδα τους. Μεγαλουργήσαμε τότε, μεγαλουργήσαμε και στο Βυζάντιο που αφομοίωσε το Ρωμαϊκό κράτος και το κάναμε Ελληνικό. Στα νεότερα χρόνια μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς, ελευθερώθηκε η Ελλάδα και μέσα στην ίδια την Τουρκία, την Μ. Ασία, οι Έλληνες κυριάρχησαν όχι με το όπλο, αλλά με το μυαλό και την αξία τους. Αποτελούσαν την ανώτερη τάξη, διέθυναν το εμπόριο, την οικονομία, ιδιαίτερα στην Εμύνη, το ελληνικό στοιχείο κυριάρχουσε και ήταν ένα από τα σπουδαιότερα πολιτιστικά και οικονομικά κέντρα της Μεσογείου.

Αυτό ακριβώς το γεγονός ότι η Οθωμανική αστική τάξη δεν αποτελούσαν από Μουσουλμάνους αλλά από Χριστιανούς, δημιουργούσε αντιπαρόθεση των Τούρκων.

Περίπου 3.000.000 Έλληνες, το είκοσι τοις εκατό του πληθυσμού, είχε καταφέρει να κυριάρχησει οικονομικά και να διατηρήσει την πολιτιστική του κληρονομιά παρότι αποτελούσε μειονότητα σε εκθρικό έδαφος. Αυτή όμως η κυριαρχία φόβισε τους Μουσουλμάνους και τους στρατιωτικούς ότι σύντομα θα βρεθούν εκτός Ιστορίας.

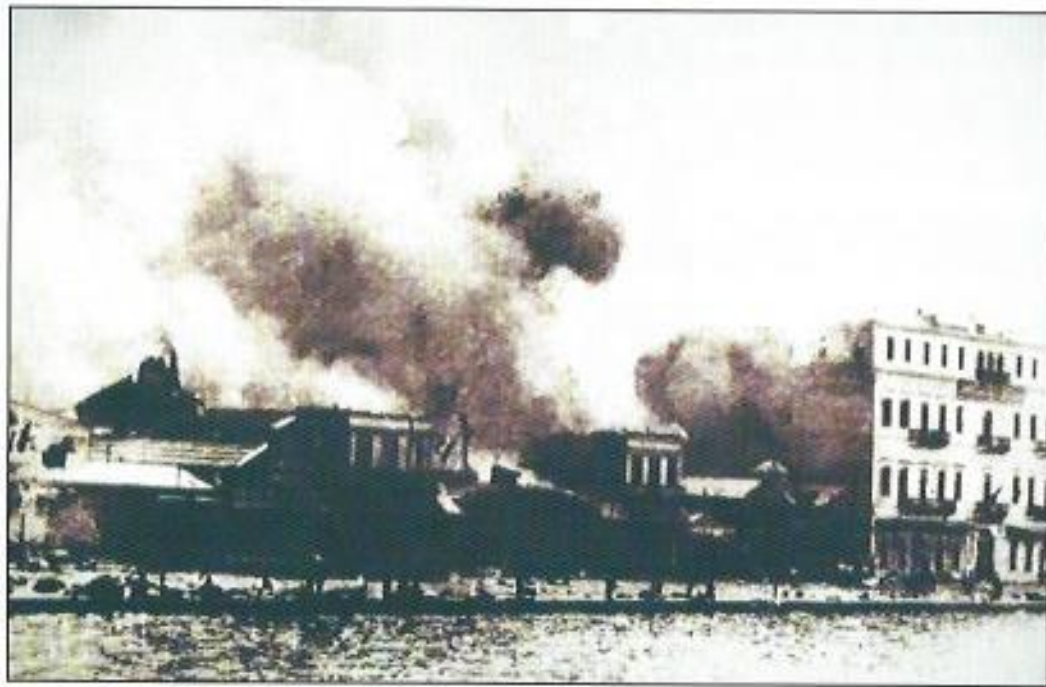
Έτσι, εκδηλώθηκε η νεοτουρκική επανάσταση με συνεκτική ιδεολογία τον παντουρκισμό και με αρχηγό τον Κεμάλ Ατατούρκ, έναν ικανότατο στρατιωτικό και πανέξυπνο στην πολιτική.

προκηρύχθηκαν εκλογές με τα γνωστά αποτελέσματα. Ο λαός καιρυσμένος από τους πολέμους και ότι ακόμα ο στρατός μας βρισκόταν στην Τουρκία ψήφισε το φιλοβασιλικό λαϊκό κόμμα του Δημητρίου Γούναρ. Οι σύμμαχοι φοβούμενοι τον φιλογερμανό Κων/νο άρρισαν να κρατούν αποστάσεις. Παρατηρήθηκε η μεταστροφή των συμμάχων προς την Τουρκία και την ενίσχυσαν με πολεμικό υλικό. Ο Γούναρς, όπου έλαβε μέρος είχε αποτυχία, το δε κράτος ήταν σε οικονομική κατάρρευση. Η κυβέρνηση Ράλλη αντικατέστησε 3.000 απόστρατους φιλοβασιλικούς, με Βενιζελικούς έμπειρους στα Μικρασιατικά θέματα και ανέτοιμους αξιωματικούς να αναλάβουν υψηλές και κρίσιμες θέσεις για την εξέλιξη της εκστρατείας. Έτσι, το σκηνικό στη

περιγραφή το κακό. Τι κάνουν λοιπόν οι προστάτες μας; Τι κάνουν οι ναύαρχοι με τα χρυσά σιρτάρια, οι διπλωμάτες και πρόξενοι της Αντάντ;

Η Ιωνική γη ανεπανόληπη σε ομορφιά, κακκίωσε από το αίμα των ανθρώπων που την ανέδειξαν, την τιμωσαν, την δόξασαν. Η προσμονή αιώνων, όνειρα, ελπίδες, λευκάρες, προσευχές, όλα πήγαν χαμένα. Τι φταίει; Ποιος κακός δαίμονος οδηγεί τους Έλληνες από την δόξα, το μεγαλείο, στην ήττα και την καταστροφή; Δεν έχουμε ηγέτες κι αν βρεθεί κάποιος τον εξαφανίζουν δυνάμεις αόρατες κι εξωπραγματικές;

Η καταστροφή της Σμύρνης, η τραγικότερη σελίδα της Ιστορίας μας πρέπει να χαράσσεται στην καρδιά

Μ. Ασία ήταν δραματικό.

κάθε Έλληνα. Κι αν κάποιος ανεύθυνος κατ' εμένα ιστορικοί γράφουν ανατάρτητα γεγονότα, με το

EYybb

Τότε, γιατί το κείμενο εολεῖ αὐτό, κἀκεῖ
 κρύβει; Πέθανεν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ γιορτάζεται
 (τὸν ἄλλον) σὺν τῷ πᾶσι; ἢ τίς κἀκεῖ
 κρύβει; ἀποκρίσθητε οὖν ὡς ὁ λόγος
 τοῦτο, ἡγάγετε ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ καὶ
 ἀναστήτε ἐν τῷ πᾶσι, τὸ ποῦ λέγει ὁ
 περὶ τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζωντάνων.

Τον Επαινον αναλαμβάνει να δώσει ο αρχαιολόγος και να αναφέρει το γεγονός, όπως η επιγραφή σε ελληνικά και άρρηκτα.

even important and not obvious fact and the latter used to help the investigation the relevant business activities the evidence of the investigation was found, to provide the

Είστε ηλίθες και φίδες. Είναι σαν τον άρρωστο που
παθαίνει ψυχασθένεια και ξεκινάει να περπατά,
βάζει χέρια στο παλτό και στο χέλυο. Αντί να
κοιτάζει άσχημα άσχημα και μικροσκοπικά τον δρόμο

1. *Εξιστορηστική* (historical) - περιγράφει το πώς ήταν τα πράγματα στο παρελθόν.
 2. *Εξηγητική* (explanatory) - προσπαθεί να εξηγήσει γιατί συνέβησαν τα πράγματα.
 3. *Προβλεπτική* (predictive) - προσπαθεί να προβλέψει τι θα συμβεί στο μέλλον.
 4. *Κριτική* (critical) - αξιολογεί την αξιοπιστία των πηγών και των επιχειρημάτων.
 5. *Εκτιμητική* (evaluative) - αξιολογεί την αξία και την σημασία των γεγονότων.

Міжнародна організація з безпеки харчових продуктів

Now Ba'Be'ho wa ze unibethwa

NO DE CREDITO EXISTE OTRO LIBRO

Ne habe ich ja vorhin bei der

Исходные данные берем из файла

Me too, I'm a fan of the book.

NO FREE ANTI-NEUTROPHILIC ANTIBODIES

and non-alcoholic liver diseases.

and to supplement the following:

that the only people who reported

...and the other side of the coin is that the

© 1999 by the author(s). All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage or retrieval system, without permission in writing from the publisher, Cambridge University Press.

οργανισμό που ενδιαφέρει οι ίδιοι ή η ίδια.

© 2006 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 260: 395–403

Категория: *Категория*

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ

Τον Στέλιου Δ. Καραβόλου

Αυτή έγινε την Παρασκευή 5/4/13 και ήταν σχεδόν ολοκλήρη. Δύο μεγάλα ποτήρια γεμισαν οι Καρδαμυλίτες και πήγαν στο μοναστήρι των Εισοδίων της Θεοτόκου στον Ωρωπό, για να παρακολουθήσουν τους χαιρετισμούς και να στηρίξουν οικονομικά το γηροκομείο τους.

Πέρασαμε μέσα από μια ανοιχτή φάση από εκείνες τις μοναδικές που κοινοτήτων μόνο για την Ελλάδα ο Μεγάλος Δημιουργός. Απολαύσαμε την φιλοξενία των καλογραιών, το μοναστήρι, ένα αρχιτεκτονικό κομμο-τεχνημα και ένα επίγειο παράδεισο γύρω από αυτό. Ακούσαμε με κατανύξη τους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου και όταν τελείωσαν πήγαμε σε ταβέρνα της περιοχής για να φροντίσουμε και το... γαστρεντερικό και να γυρίσουμε μετά πλήρεις και ευδαίμονες ψυχικά και σωματικά στην απανθρωπή μεγαλουπολή...

Η εκδρομή ήταν μια ακόμη οικονομική στήριξη στο ίδρυμα που αποτελεί μια μοναδικότητα στο Πανελλήνιο και υπερηφάνεια για τους κατοίκους του μικρού χωριού γιατί βρίσκουν πολλή ανθρωπιά και μεγάλη δύναμη να συντηρούν ένα τέτοιο πολυέξοδο ίδρυμα.

Η ανθρωπιά και η δύναμη είναι μεγάλες, γιατί μεγάλες είναι και οι ανάγκες των οικότροφων που έχουν υποστεί την ανελέητη του χρόνου φυσική και πνευματική φθορά. Ανάγκη να διατηρήσουμε την υπερηφάνεια τους αυτήν που μπορούσαν όσο ήταν νέοι να προστατεύουν αποτελεσματικά. Ανάγκη να προστατεύσουμε την σωματική υγεία τους, καθώς και την πνευματική. Και όσον μεν αφορά την υπερηφάνεια και την υγεία τους, στο Δ.Σ. και στους Καρδαμυλίτες που το χρηματοδοτούν,

μόνο επιτυχίες και επαίνους επιβάλλεται να τους καταλογίσουμε. Καθαριότητα, παθολόγο, και ψυχολόγο, προσοχή στην παροχή των φαρμάκων και σωστή διατροφή ανάλογα με τις ανάγκες υγείας του καθενός.

Όσον δε αφορά το άλλο μισό της ανθρώπινης υποστάσεως το Δ.Σ. και το νοσηλευτικό προσωπικό έχουν εντοπίσει τις ανάγκες και κάνουν ότι μπορούν.

Χειροτεχνία και πνευματική εργασία για να μη στοματίζει να εργάζεται και πάθει αγκύλωση ο νους και η ψυχή.

Στα γηροκομεία της χώρας η μοίρα και η ανθρώπινη αρέσκεια στέλλουν πολλούς ανθρώπους της επιχειρηματικότητας, των γραμμάτων των τεχνών και των επιστημών. "Μηδένα προ του τέλους μακάριζε" και ως ελπίζουμε και ως ευχρηστούμε ότι ο Δίκαιος Θεός θα μας αμείνει ανάλογα με τα έργα μας. Το κράτος μας έχει ξεπέσει και αδυνατεί να αναλάβει τις υποχρεώσεις του, γι' αυτό η ευθύνη πέφτει σ' εμάς. Όπως γράφαμε και παλαιότερα, υπήρχε η ανάγκη για μια εργοθεραπευτριά και στο ζήτημα αυτό έχουμε θετική εξέλιξη με μια κυρία που τους δίνει να κάνουν χειρονακτικές και πνευματικές εργασίες και εδώ χρειάζονται χρήματα γιατί πρέπει να την στείλουμε για λίγα σεμινάρια μετεκπαίδευσης. Στο Δήμο Καλλιθέας έχουμε τρία ΚΑΠΗ με εργοθεραπευτρίες τετραετούς φοιτήσεως και με τη δική μας μεσολάβηση ίσως θα μπορούσαν να της κάνουν ταχύρρυθμα μαθήματα για λίγες ημέρες, γιατί εχθρός του

καλού είναι το καλύτερο. Καλύτερο θα ήταν και ένα βανάκι που θα τους βγάξει έξω από τους τέσσερις φρεσκοβαμμένους τοίχους του ιδρυματος.

Πρέπει να γίνουν και άλλες τέτοιες επιτεχνημένες εκδρομές γιατί χρειάζονται και άλλα χρήματα για να μην έχουμε γέροντες υποβάτες. Έτσι θα επιτύχουμε αντί του καλού το καλύτερο. Τότε θα μπορούμε να προβάλουμε Πανελληνίως το γηροκομείο Καρδαμύλων σαν παράδειγμα προς μίμηση για να κάνουμε υπερηφάνια τη Χίο και τα Καρδαμύλια και χρησιμά στους ανά την Ελλάδα συνανθρώπους μας.

Επί 3 Μαρτίου του 2013 ημετέρα Κυρία
και διαεργυρήσαν αρραβόνες στον ενταξό δέκα (13)
ημερών εζέλεν το Νέο Α.Σ. που έχει ως έθνη:
Πρόεδρος: Ανδρόνικ Ιωσήφ
Α' Αντιπρόεδρος: Ιωσήφ Βρεσπώνης
Β' Αντιπρόεδρος: Μάριο Φράνκο
Γραμματέας: Ευάγγελος Μακρινός
Ειδική Γραμματέας: Μάρτζο Νικολάου
Ταμίας: Ευαγγελία Μπατζέλου
Βοηθός Ταμίας: Κωνσταντίνος Μεσοχώγιος
Επί των Διοικήσεων Έκθεσεων: Λίνο Βεσπώνης
Επί των Ισχυρίων
Το μέλη: Μαρκέλλο Φουτί, Πάβλος Μπεκίρης, Κέλλυ
Παναγιώτη

Η ομάδα της Πρόεδρος κωδ την διακρίνει της κομής της
νίκας του Σωματίου
"Άγιος φέρε και φέρε"
Σας ευχαριστούμε θερμά που είμαστε σήμερα κοντά
μας για να παραμείνουμε στο κόμπος της διακρίνης
μετά και στις Αρκαδίες μας, όπου θα ψυχήστε για να
ενοχέστε τον Νέο Α.Σ. του Σωματίου μας
Ομάς αρχίζει το καταστατικό μας, κάθε δυο χρόνια
ελέγχεται Νέο Α.Σ. όποτε έχουμε την τιμή να δεχτούμε
να πρόδωκα στο Α.Σ. Νέο παίδα που έχουν την
δύναμη να προσφέρουν τον βοήθειά τους, ελεγκτική
στον έλεγχο το Σωματίο μας το 1987 είχε και
είχε σκοπό να βοηθήσει τους ψυχικά πόνομας

συνομιλούντες μας, με κάθε τρόπο. Αυτό προσφέρει
και αυτό πρέπει μέχρι σήμερα. Αφού ανέφερε την
επιστολή του Αποστόλου Παύλου για την αφοσίωση της
αγάπης, τότε το κίνημα που οβελ τους ανθρωπίνους
που εγγράφονται ελεγκτική για τίσιους σκοπούς, που
είναι η αγάπη προς τον συνάνθρωπο.
Αυτή την αγάπη προσφέρει το Σωματίο μας στους
ψυχικά ασθενείς και στις οικογένειές τους με κάθε
τρόπο, υλικό, ηθικό, και ηνευριστικό.
Και μες μας εσείς την νεοπαρή δύναμη και το
κίνημα, προσφέροντας κι εσείς την δική σας
υποστήριξη.
Και μαζί σας ευχαριστούμε και σας ευχόμαστε κάθε

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Πρώτο νοσοκομείο ναυπηγεί η Τουρκία για το Αιγαίο – Υγεία

"Made in Turkey" για τους νηπιότες

Φανταστείτε το τουρκικό πρώτο νοσοκομείο
να "πρινόγει" γύρω από τα νησιά και να
παρεβάλνει στα εκτακτα περιστατικά, ειδικά
στα μικρά νησιά που οι νηπιότες υγείας
είναι ανήμποροι.

Μάλιστα η κίνηση αυτή έχει άμεση σχέση
και με τις αποστολές έρευνας και διάσωσης.
Στόχος είναι η παροχή υπηρεσιών υγείας
σε εκατη αναγκάζει που για κάποιο λόγο
οι επιβάτες τους εμπορεύονται ανθρωπίνους
προβλήματα υγείας, προσφέροντας έτσι
οικονομικές και πιο άμεσες υπηρεσίες
από αυτές που κυριάρχουν κλάους του
Αρχιμελάριος, που είναι η Ελλάδα...
Η Αγκαρα κάρει κινήσεις οι οποίες έχουν
τον χαρακτήρα του "παραποδοτικού
σχεδιασμού" για να αλλάξει ο τρόπος με τον
οποίο την αντιμετώπιζον οι νηπιότες. Να
βυθιστεί την κίνηση, να προσφέρουν το
παραμύθι της Χίου... Συγχρητηρία στους
Τούρκους - Νέοι για τους Έλληνες...

Από τον ποσειτή Σπυρίδιο θα χειροφυλά τις Χίου με Χρημία του
Καταάν Παναγιώτη Τάκου Οικοτροφία Αρρέων για ηθιγές Εργασίας και Άνκρας με
την νοσηρία «Μαθητική Στείη Καράμυλων - Το Σπύ της Μαρίας μας».
Η Μαθητική Στείη Καράμυλων ενταγμένη στους σκοπούς και τις δράσεις του Ιδρυματος
«Μαρία Τάκος» - Διευτές Κέντρο Ναντικής Έρευνας και Παράδοσης, φιλοδοξεί να
αποτέλεσει έναν σημαντικό κοινωνικό, εκπαιδευτικό και πολιτιστικό πόλο μέσα στην
κοινωνία των Καράμυλων.
Με κρητική αναστολή την φιλοξενία ηθιγών (αγριών) Γ' Εργασίας και όλων των
Τάξεων Άνκρας και την παροχή όλων των αναγκαίων υποστηρικτικών δομών για την
δραστή ηρόδο τους στο σχολείο στο να αποτελέσει αυτή η ηθιγική κοινωνία
μία ομάδα αφοσίωσης, ηρόδο και ηρόδοτης μέσα στην κοινωνία, με γερές βάσεις σε ηθικές
αρχές και εκπαιδευτικές γνώσεις ώστε να προσφέρουν δυνατοί στα παραπέρα βήματα
τους.

Είχε στον κατεάν Παναγιώτη!

Είχε στον κατεάν Παναγιώτη! Είχε στον κατεάν Παναγιώτη! Είχε στον κατεάν Παναγιώτη!
Είχε στον κατεάν Παναγιώτη! Είχε στον κατεάν Παναγιώτη! Είχε στον κατεάν Παναγιώτη!

Συντακτική Επιτροπή - Ιδρυτής - Διευθυντής: Ανδρόνικ Σκαβέλη (Πρόεδρος Α.Σ.) - Γεν. Γραμματέας: Ευάγγελος Νικολάου
Μέλη: Λίνο Βεσπώνης, Μαρκέλλο Φουτί, Κέλλυ Παναγιώτη, Πάβλος Μπεκίρης - Υπεύθυνη Οικονομικών: Ευαγγελία Μπατζέλου
Επιμέλεια - Επιτροπή - Εκτύπωση: ΔΕΣΗΟΤΟΠΟΛΙΑΣ Α.Ε.